

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 12. — Ekspedycya miejscowa w Agencyi dzienników St. Sokółowskiego. Pasaż Hausmanna 1. 9. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 32 K., półrocznie 16 K., kwartalnie 8 K., miesięcznie 2 K. 70 h. — W miejscu: rocznie 24 K., półrocznie 12 K., kwartalnie 6 K., miesięcznie 2 K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 3 K. 20 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K. 80 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie i miesięczni za dopłatą pierwsi 1 K. 50 h., drudzy 60 h. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 14 hal., kilkorazowe po 12 hal. od miejsca i wiersza miarą petirową, ogłoszenia zaś tabelaryczne i liczbowe po 20 hal. od jednego wiersza miary petirowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie Agencya dzienników Sokółowskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna 1. 9. i w biurze Ludwika Plohna ul. Karola Ludwika 1. 9; we Francyi w Paryżu wyłącznie Agencya pana Adama, 38 Rue de Varenne.

CZEŚĆ URZĘDOWA

P. Namiestnik przeniósł koncepcyję Namiestnictwa, Wilhelma Gawronskiego, z Tarnobrzega do Przemyśla. (Powtórzone z nr. 122 *Gazety Lwowskiej* z powodu błędu drukarskiego).

Edykt.

C. k. Namiestnictwo podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że zarządzona reskryptem c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 3 maja 1902 l. 8168/19 komisya stacyjna z powodu zamierzonego zamknięcia ruchu towarowego na stacji Zwardon linii kolei państwowej Żywiec-Nowy Sącz, odbędzie się dnia 13 czerwca 1902 o godzinie 8 minut 30 rano na wspomnianej stacji.

Interesanci mogą swe życzenia względnie zarzuty wnieść ustnie lub na piśmie do komisyi.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie, z dnia 30 maja b. r. do l. 62541, w sprawie weterynarno-policyjnych zarządzeń pod względem przywozu świń z Węgier i Krocacji-Sławonii do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, — zamieszczone jest w „Dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 31 maja.

Podczas przeprowadzonej wczoraj w Izbie panów Rady państwa dyskusyi ogólnej nad preliminarzem państwowym zabrał głos P. Prezydent Ministrów dr. Koerber. Na wstępie wyraził on zadowolenie, że dzięki patryotyzmowi i gorliwej pracy stronnictw powiodło się załatwić budżet w drodze parlamentarnej. Teraz dopiero można mówić o rozpoczęciu regeneracyi Państwa. Mowca przyznaje z całą szczerością, że Rząd nie przecenia dotychczasowego swego powodzenia, osiągniętego za pomocą bardzo ważnych ekonomicznych przedłożeń. Przyszłość pokaże, czy polepszenie stosunków będzie trwałe. Prezes gabinetu zaznacza dalej, że nie chce prowadzić polityki strusiej i chwałę głowy przed kwestyą narodowościową. Kwestya ta musi być rozwiązana. Rząd zdecydowany jest tę tak ważną sprawę natychmiast posunąć ku załatwieniu. Trwałe rozwiązanie kwestyi narodowościowej sprawdzi niezawodnie nowe ukształtowanie stosunków w Izbie posłów, które zapewni jej prawdziwą zdolność do załatwienia ważnych zadań państwowych. Mimo parlamentarnego załatwienia budżetu dotychczasowy sposób obradowania nie da się utrzymać; potrzeba będzie zastanowić się nad inną metodą i pójść pod względem normalnego i rychłego załatwiania budżetu za przykładem innych państw. Konieczną jest rzeczą, by przed każdą sesyą mieć już mniej więcej sformułowany obraz przebiegu sesyi i nie tracić czasu potrzebnego do pracy. Przedewszystkiem atoli mamy obowiązek przez załatwienie kwe-

sty narodowościowej oprzeć Państwo na silnych podstawach.

Przechodząc do ugody z Węgrami zaznaczył Prezydent Ministrów, że oba państwa Monarchii od przeszło 30 lat, t. j. od czasu uregulowania ich politycznego stosunku pozostawały z sobą w najlepszej zgodzie. Austria niczego nie przywłaszczyła sobie, coby jej się nie należało na podstawie przepisów ustawy ugodowej. Nie jesteśmy przeciwni ekonomicznemu rozkwitowi Węgier, które się przecież w ostatnim czasie tak potężnie rozwinęły. Nie jesteśmy wrogami usprawiedliwionego rozwoju Węgier. Nasza połowa Monarchii ma interes w utrzymaniu wspólności z Węgrami, bo tam znajduje główny zbyt towarów swojego przemysłu. Nie należy znowu na odwrót zapominać, że Austria jest najważniejszym targiem zbytu dla węgierskiego rolnictwa. Z tego logicznego zestawienia możnaby wnosić, że ekonomiczna wspólność obu państw opiera się na silnych podstawach i nie powinna być kwestyonowana. Tak atoli nie jest. Są bowiem inne okoliczności, które stają na przeszkodzie, tak, że nie mogą zataić przed wysoką Izbą moich obaw co do wyniku już tak długo trwających rokowań. (Poruszenie w Izbie).

Nie chcemy naruszyć węgierskiego stanu posiadania ani niczego zabierać, ale nie możemy dopuścić do jakiegobądź interpretacyi na niekorzyść Austrii. (Żywe oklaski). Tak samo konieczne jest pewne uregulowanie warunków naszej ekonomicznej egzystencyi i w tej mierze od naszych warunków nie ustąpimy. (Żywe oklaski). Musimy jednakże wszyscy starać się o rychłe zakończenie rokowań, by nie dopuścić do stworzenia sytuacji przymusowej, z reguły nie-szczęśliwej, a nie dającej się pogodzić z pojęciem pokojowego działania. Chcemy iść aż do najostateczniejszych granic życzliwości, by wspólność została utrzymana, lecz nie

przyłożymy ręki do wspólności, która nie miałaby być nią w istocie.

Następnie mówił P. Prezydent Ministrów o sprawie cukrowej, o sprawach budżetowych i zaznaczył, że budżet austriacki opiera się na silnych podstawach, w przyszłości jednak należy postępować z wielką ostrożnością, ze względu na nowe wydatki, które do budżetu przyjęto.

Gdy P. Prezes gabinetu skończył, rozległy się żywe, długotrwałe oklaski. Z wielu stron spieszo do niego z gratulacyami.

Bank parcelacyjny.

Wczoraj po południu odbyło się doroczne zgromadzenie członków Banku parcelacyjnego, instytucyi młodej jeszcze, mimo to już dziś odgrywającej w ruchu parcelacyjnym, który z żywiołową niemal siłą ogarnia prawie kraj cały, rolę nader poważną. Obradom wczorajszym przewodniczył prezes rady nadzorczej dr. Jan Gwalbert Pawlikowski.

Rozdane członkom sprawozdanie Banku za rok ubiegły stwierdza pod każdym względem pomyślny rozwój instytucyi. Pierwsze ustępy tego sprawozdania mają do pewnego stopnia charakter polemiczny. Dyrekcya występuje przeciw czytelnym jej tu i ówdzie zarzutom, że Bank nie postawił sobie zadania pokierowania całym ruchem parcelacyjnym w kraju, że nie postawił sobie jako zasadę, iż interweniuje tylko w takich parcelacjach, przy których powstają wyłącznie gospodarstwa średniej wielkości.

Dyrekcya przyznaje, że ostatni postulat ekonomiczny jest w teorii słuszny, ale o wprowadzeniu go w czyn bez wielkich za-

niła ostrożnie fałdy swej sukni z obejmujących je palców, wysłała zająć się przygotowaniami do nocnego czuwania.

Pan Bell i młodszy clark czekali z obiadem wyświeżeni, morderczo uperfumowani, z zalotnymi chusteczkami w bocznych kieszonkach marynarki, ciesząc się na wesóły *chop* z piękną dozerczynią. Pan Bell rozkazał nawet podać butelkę *claret'a*, spotkał ich jednak zawód, gdyż Dyana posilwszy się przedko i zaspokoiwszy krótko ich raptowną o zdrowie szefa troskliwość, wróciła niezwłocznie do pokoju chorego.

— Nudna jakaś fianca — zdecydował pan Bell. — I — uważałeś, Wilkins, że nadaje sobie tony?

— Uważałem, Bell — przytaknął mocno urażony młodszy clark. Chciałem być grzecznym i pytałem kim był jej ojciec. Nawet mi nie odpowiedziała.

— O! Wilkins! Co za niemądre pytanie! Kimże miał być, jeżeli nie misjonarzem.

— Może masz słusność, Bell; ale zawsze mogła mi odpowiedzieć.

I zaczęli pić na pociechę. W ciągu następných dni ofiarami takiego samego rozczarowania padli wszyscy panowie agenci, którzy, gdy zasłyszeli od doktora, kto dezoruje pana Bensaona, jeden przez drugiego przybywali dowiadywać się o jego zdrowie.

Ale Dyana nie wychodziła do nich, przez chłopców udzielając im wiadomości. Zrobiła tylko wyjątek dla kapitana Mac Gregora, który odpływając dalej na południe, koniecznie prosił, by mu pozwolono choć na chwilę zobaczyć chorego przyjaciela.

Poczuwając czynił sobie ciągłe wyrzuty, że nie umiał oględniej udzielić panu Bensaonowi strasznej wieści.

— Jestem stary wilk morski — mówił do Dyany, z tak silnie zaciśniętymi kufakami, jak gdyby się sposobił do bokowania — i — ot! co zrobiłem! Palnąłem, go jak bałwan, w sam ster. Nigdy sobie tego nie daruję.

Boże daj, abym go za powrotem zastał przy życiu.... Niechcę być ptakiem żaby latającym pomiędzy tą rodziną. Wolalbym, żeby tornado ukreślił główny maszt „Lagosowi“. Nie nadto nie powiem. Ale zdaje mi się, że ten nieszczęśliwy chłopiec idzie na dno.

I rzeczywiście. — Pan Benson, według wyrażenia Mac Gregora „szedł na dno“. Choroba czyniła gaszące wszelką nadzieję postępy.

Doktor Morton, który był zdolnym lekarzem i w gruncie dobrym człowiekiem, otrząsnawszy się z apatyi, wysłał całą swą wiedzę i energię. Dyana dopomagała mu najściślejsem wypełnianiem jego poleceń i nie słabnąc ani na chwilę czujnością. Złe odnosiło wciąż zwycięstwo w tej walce.

Chory był stale nieprzytomny, a choć paroksyzmy „Yellow gender“ przestały się powtarzać, gorączka nie tylko nie ustępowała, lecz dochodziła do nieprawdopodobnych wprost rozmiarów.

— Co to za organizm! Co to za organizm! powtarzał doktor, w rodzaju jakby zazdrosnego zdumienia, spoglądając na szczer-niale niemal ciało swego pacjenta — z innego popiół by już tylko pozostał. Gdyby mi kto powiedział, że człowiek może żyć, mając codziennie po kilka godzin 42 — 6° gorączki*), nigdybym temu nie wierzył.

— To człowiek zgubiony — rzekł innym razem do Dyany, ani się domyślając, jak słowami temi niby ostrym lemieziem rozrywa serce biednej dziewczyny. — Straciłem już ostatnią iskrę nadziei. Jako doktor staram się podtrzymać w nim życie, bo to mój obowiązek, ale jako przyjaciel dalbym mu trutkę, by się już dłużej tak nie męczył.

*) W Afryce ekwatorialnej temperatura normalna ciała ludzkiego jest zawsze po nad 37° ztąd też i maksymalność gorączki przejść tam może po nad zakreślone przez medycynę granice. (Przyp. autora).

Było to dziewiątego dnia od przyjścia „Lagosa“; już trzeci dzień doktor uproszony przez Dyane sypiał w domu pana Bensaona; noc bowiem bywały najgorsze i kilkakrotnie tylko doraźny, energiczny ratunek zażegnawał ataki moeno do konania podobne.

— Nie sądzę, aby dzisiejszą noc przetrzymał — mówił dalej kryjąc wzruszenie, którego się wstydzil. — Biedny Benson! Życie więcej obiecywało mu dać, niż w rezultacie daje. Tyle dni mąk i przedwczesny grób na tym dzikim lądzie. Biedny Benson!

Dyana nie nie odrzekła. Stała przy łóżku w pół zakryta odrzuconą po bokach mustikierą.

Światło nocnej lampki dosięgało ją tam, wydobywając z cienia jej kredowo bladej profil i blizszące bezsennością oczy.

Doktor spojrzął na zegarek.

— Dziesiąta. Pójdę spać, bo się ledwo trzymam na nogach. Podziwiam pani wytrzymałość, ale nie mógłbym jej naśladować. Pani prawdziwie po bohatersku pojmuje swój zawód.

Popatrzył na nią bystro i mówił dalej:

— Ale i na panią przychodzi kres... Jeszcze parę takich nocy, a i pani położylaby się do łóżka. Zażywa pani krople, które dałem?

— Zażywam.

— To dobrze. Niechby i pani przedzrywała się z godzinę. Od czegoż ta jest tutaj? — Wskazał ruchem głowy kiwającą się w kącie na stołeczku Kalabarkę — jużemy ją trochę wytrzeźwili.

Dyana miledzała.

— Dobranoc pani. To prawdziwa ironia takie dobranoc. W razie potrzeby każe mnie pani obudzić.

— Dobranoc panu — odpowiedziała cicho.

(Ciąg dalszy nastąpi).

70.

HAJOJA

OSTATNIA BUTELKA.

POWIEŚĆ.

(Z cyklu: „Z dalekich lądów“).

IX.

(Ciąg dalszy).

Stopniowo ostra faza paroksyzmu mijała. Gorączka wprawdzie nie słabła, ale straszliwe miotanie się ustępowało, aż ustąpiło zupełnie i chory leżał w pościeli wyciążony, bezwładny, złany potem, podobny do męczennika, którego ciało odkreconoby z łoża tortur.

Godziny płynęły. W całym domu panowała grobowa cisza, jak gdyby żadnej żywej istoty w nim nie było, potem dopiero przerywały ją, dotatujące jakieś szczękania i stłumione chichoty. To chłopcy nakrywali do obiadu dla clarków, rozmawiając i dokazując po trosze.

Ale żadne kroki nie zbliżyły się pod drzwi sypialni, niczyja głowa nie zajrzała do środka.

Dyana myślała z goryczą, że gdyby jej tu nie było, tak samo zapewne nie zatroszczono by się o tego, który się upomnieć za siebie nie mógł.

— Biedny... biedny! szeptały jej drżące usta.

I siedziała na brzegu łóżka nieruchoma, jak posąg, dopiero gdy ciemność zaległa pokój, a chory coraz równiej oddychał, uwol-

Sobów finansowych, a i bez ofiar materyalnych mowy być nie może. Bank parcelacyjny pojmując zadanie swe o wiele skromniej, a mimo to ma prawo uważać się za instytucję społeczną, mającą interes publiczny na względzie. Powołała go do życia odczuwana powszechnie potrzeba instytucji pośredniczącej w parcelacjach, która stojąc pod kontrolą publiczną, dawałaby gwarancję rzetelnego zastępowania interesów obu stron (właściciela parcelowanego majątku i parcelacyjnych nabywców), jak niemniej umiejętnego i fachowego przeprowadzenia powierzonych jej parcelacji. „Zadaniem naszym przeto nie jest sztuczne wywoływanie parcelacji, lecz jedynie wkroczenie z pomocą tam, gdzie siłą faktycznych stosunków majątek do parcelacji doszedł lub już dojsć musi, a to bądź ze względów na finansowe położenie właściciela lub gospodarze warunki majątku, bądź też na potrzeby ludności włościańskiej, szukającej w nabywaniu ziemi podstawy bytu, warsztatu pracy, stałego osiedlenia się“.

Akcyę swoją ogranicza więc Bank na pośrednictwo, zadowalając się skromną prowizją za przeprowadzenie interesu parcelacyjnego, tak, że cały zysk, którego szukać musi spekulant, skupujący majątki celem odprzedaży, pozostaje w ręku właściciela majątku i parcelantów.

Tą drogą postępując, Bank zjednywa sobie coraz to powszechniejsze uznanie i to także wśród włościan. W zachodniej części kraju „są już całe powiaty, w których włościanie bez naszego pośrednictwa o kupnie parcelacyjnym nawet i słuchać nie chcą“.

Z powyższego nie wynika wcale, jakoby Dyrekcja zasadniczo była przeciwna tworzeniu gospodarstw o średnich lub większych rozmiarach. Przeciwnie, gospodarstwa takie przy parcelacji powstają, ale obok gospodarstw mniejszych stosownie do warunków i stosunków miejscowych.

Regułą przytem, świadcząca, że Dyrekcja uwzględniła interesy narodowe, społeczne i gospodarcze kraju, jest parcelacja częściowa, która właściciela nie pozbawia całego majątku i parcelacja sąsiedzka, dokonywana przy współdziałaniu nabywców miejscowych lub okolicznych, gdy parcelacja zupełna i kolonizacyjna następuje tylko w wypadkach wyjątkowych, gdy tego najniezbędniejsza potrzeba po stronie właściciela wymaga.

Z 16 interesów parcelacyjnych, które Bank podjął w roku sprawozdawczym, siedm parcelacji ukończono do grudnia 1901, dzie więć zaś było jeszcze w toku. Pierwsza grupa obejmowała w powiatach tłumackim, sokalskim, krakowskim, stanisławowskim, brodzkim, nadwórniańskim i krośnieńskim łączny obszar przeszło 1818 morgów ziemi rozparcelowanej między 304 nabywców. Z tych siedmiu parcelacji były tylko dwie zupełne i kolonizacyjne, zresztą same częściowe i sąsiedzkie. Na gruntach rozparcelowanych powstały nowe jednostki gospodarcze, a mianowicie 82 gospodarstw liczących mniej niż 5 morgów, 109 gospodarstw o obszarze 5 do 10 morgowym, 42 o obszarze 10 do 25 morgowym i 14 większych. Cenę kupna składano częścią w gotówce (w dwóch wypadkach prawie całą uiszczono w ten sposób), częścią kredytem w Banku krajowym, Banku parcelacyjnym i innych instytucjach finansowych.

Dalsze parcelacje, w roku 1901 jeszcze nie ukończone, przeprowadzał Bank w powiatach rzeszowskim, strzyżowskim, brzeskim,

krośnieńskim, tłumackim, jasielskim, rawskim i śniatyńskim. Ogółem w roku ubiegłym zgłoszono do parcelacji w Banku 62 majątki w 36 powiatach, co świadczy wymownie o zaufaniu, jakim się instytucja ta cieszy.

Od początku istnienia swego, Stowarzyszenie pozostaje w ścisłym kontakcie z Bankiem krajowym, który też współdziała w kierownictwie Banku parcelacyjnego, delegując do Dyrekcji jednego ze swych urzędników. Dzięki poparciu z tej strony mógł Bank parcelacyjny sprostać rosnącemu zadaniom swym mimo, że we własnym kapitale udziałowym posiadał zaledwie 35.404 koron 30 hal., a fundusz rezerwowy Banku wynosił 2.170 koron 99 halerczy.

Członków liczył Bank parcelacyjny 109. Ogólny obrót kasowy wykazuje poważną cyfrę 1.638.467 koron, czysty zysk przedstawia się za rok ubiegły w kwocie 26.155 koron 19 h.

W końcu wspomina sprawozdanie o prawdopodobnie bliskim wejściu w życie ustawy o tworzeniu włości rentowych i wyraża nadzieję, że wobec zwiększonego ożywienia ruchu parcelacyjnego i kolonizacji wewnętrznej agendy Banku wzmogą się jeszcze znakomicie.

Nad sprawozdaniem powyższem toczyła się na zgromadzeniu wczorajszem obszerna dyskusja. Zabierali głos pp. dr. Gargas, Bał, Potworowski, dr. Rozwadowski, dr. Stefczyk, dr. Sołowij, Popławski, Stapiński, włościanin Spieszny, żądano od Dyrekcji wyjaśnień, których w sposób wyczerpujący udzielił dyrektor Deskur. Ostatecznie na wniosek komisji rewizyjnej zatwierdzono przedłożone zamknięcie rachunków, jednomyślnie udzielono dyrekcji i radzie nadzorczej absolutorium za rok ubiegły, wyrażając zarazem całemu zarządowi Towarzystwa i urzędnikom Banku uznanie i podziękowanie za nader gorliwe spełnianie poruczonych im czynności.

Z kolei, w myśl wniosków rady nadzorczej uchwalono z czystego zysku przeznaczyć 25 proc. (6538 K. 20 h.) do funduszu rezerwowego, 1860 K. 78 h. rozdzielić jako 6 proc. dywidendę od udziałów, 400 K. przyznać kołu pań w Stanisławowie na budowę szkoły dla osady mazurskiej w Wołosowie, a po wydzieleniu odpowiednich remuneracji dla członków dyrekcji i urzędników, tudzież stosownej rezerwy podatkowej resztę zysku w kwocie 4293 K. 54 h. przeznaczyć na rok 1902.

Dłuższą, zasadniczą dyskusję wywołały w dalszym ciągu wnioski dr. Stefczyka, które ostatecznie uchwalono w brzmieniu następującem:

1. Zgromadzenie ogólne, uznając dotychczasową usilną i skuteczną działalność rady nadzorczej i dyrekcji, zmierzającą do oparcia rozwoju instytucji na zdrowych podstawach, wyraża nadzieję, że dyrekcja i rada nadzorcza dołożą obecnie tem gorliwszych starań, aby — o ile to w każdym wypadku będzie możliwe — obok szereg drobnych gospodarstw powstawały znaczniejsze gospodarstwa włościańskie, jako oparcie i poparcie postępu rolniczego, społecznego i narodowego.

2. Zgromadzenie ogólne uprasza dyrekcję i radę nadzorczą, aby w stosownej drodze upomniwały się o najrychlejsze sankcjonowanie i wprowadzenie w życie ustawy krajowej o włościach rentowych, jako ułatwienie w osiągnięciu wyrażonych ad 1. postulatów.

Przyjęto również wniosek p. Potworowskiego, żądający, aby przy parcelacjach pozostawiano o ile możności choćby najmniejszy obszar dworski, z tem jednak zastrzeżeniem (poprawa p. Stapińskiego), że przez to cena obszaru parcelowanego nie będzie w ten sposób podwyższoną, iżby zmierzała do pozostawienia reszty w stosunkowo niższej cenie.

Nakoniec odbyły się wybory. Wylosowanych członków rady nadzorczej pp. Biedronia, Bojkę, Domagalskiego i Domaszewskiego wybrano ponownie, a na dwa miejsca opróżnione przez rezygnację pp. dr. J. K. Steczkowskiego i dr. Wł. Krańskiego weszli pp. Ekielski i dr. Franciszek Rozwadowski. Z powodu rezygnacji p. Steczkowskiego, p. Pawlikowski w imieniu rady nadzorczej i dr. Deskur imieniem dyrekcji wyrazili żal, że Bank parcelacyjny traci jednego z najgorliwszych i najcenniejszych kierowników, z którego światłych rad i wskazówek często korzystał.

Do komisji rewizyjnej wybrani zostali pp. Stanisław Bał, dr. Bosiewicz i dr. Franciszek Stefczyk.

Na tem przewodniczący zamknął obrady.

Delegacje wspólne.

Delegacja węgierska.

Budapeszt, 31 maja. Pełna Delegacja węgierska uchwaliła wczoraj etat Ministerstwa spraw zagranicznych i etat okupacyjny. W ciągu dyskusji prezes gabinetu Szell, polemizując z mowcami opozycyjnymi, oświadczył, że co się tyczy ruchu wszechniemieckiego nie należy to do Delegacji; mowca sądzi atoli, że o ile ta agitacja zagraża spokojowi w kraju, z całą stanowczością przeciw niej wystąpić należy.

Rada Państwa.

Wiedeń, 31 maja. Izba panów zebrała się wczoraj o godzinie 1 po południu. Prezydent Izby ks. Windisch-Graetz po otwarciu posiedzenia wspominał o katastrofie na Martynice i prosił o upoważnienie do wyrażenia imieniem Izby współczucia narodowi francuskiemu.

Następnie przeszła Izba do dyskusji budżetowej.

Br. Berger wyraża uznanie dla zręczności i gorliwości obu Rządów, którym się udało przynajmniej w znacznej części uzdrowić stosunki parlamentarne. Mowca wykazuje następnie niebezpieczeństwo jakie grozi Państwu w skutek ruchu *Los von Rom*.

Br. Schönburg przyłącza się do słów uznania dla Prezydenta Ministrów dr. Koerbera, do którego ma najzupełniejsze zaufanie.

Br. Khevenhüller mówi obszernie o sprawie cukrowej. Zaprzecza, jakoby Rząd austro-węgierski nie był wczas informowany podczas konferencji brukselskiej i wyłuszcza

powody, dla których Austro-Węgry przystąpiły do konwencji cukrowej, gdyż w przeciwnym razie byłyby straciły w zupełności eksport.

Dr. Plener omawiał sprawę cukrową i wyraził zdanie, że na groźbę rządu angielskiego nałożenia ceł represyjnych na cukier austriacki, francuski i niemiecki można było odpowiedzieć również represjami mianowicie cłem na produkty z Indji angielskich. Następnie omawiając sytuację finansową; stwierdza, że czas wzrostu nadwyżek minął; wskazał na niepomyślny bilans kolei państwowych; dochody z nich wtedy będą mogły się poprawić, gdy przeprowadzi się na całej linii akcyę upaństwowienia. W końcu omawiał sprawy narodowościowe i zamknął swoją mowę oświadczeniem, że w imieniu swojego stronnictwa (liberalnego) przyłącza się do wyrażonego z innych stron Rządowi uznania.

Następnie zabrał głos Prezes gabinetu dr. Koerber. Przemówienie to podajemy na czele dzisiejszego numeru.

Po Przedyścię Ministrów przemawiał ks. A u e s p e r g, poczem dyskusję generalną nad budżetem zamknięto i przystąpiono do dyskusji szczegółowej.

Tytuły od 1 do 8 załatwiono bez dyskusji. Nad tytułem 9-tym „Ministerstwo oświaty“ rozwinęła się dłuższa debata. Zabierali w niej głos pp. Mussafia, Mach, Harrach wreszcie P. Minister wyznał i oświaty Hartel i inni; poczem budżet Ministerstwa wyznał i oświaty załatwiono i posiedzenie o 5 po południu zamknięto.

Następne dziś o 10 minut 30 przed południem.

(Telefoniczne sprawozdanie).

Wiedeń, 31 maja. Izba deputowanych w dalszym ciągu wczorajszego posiedzenia przeprowadziła dyskusję nad projektem ustawy o tytule inżynierskim.

Po ukończeniu dyskusji generalnej przemówił referent poseł Roszkowski i polecał ustawę do przyjęcia, zwalczając wniosek p. Steinwendera o odesłanie ustawy do komisji.

W głosowaniu wniosek Steinwendera uzyskał większość. Ustawę odesłano na powrót do komisji.

Następnie Izba przystąpiła do obrad nad przedłożeniem o handlu terminowym.

P. Kink przemawiał przeciw projektowanej ustawie, twierdząc, że skorzystałby z niej głównie targ budapeszteński.

P. Schraffl oświadczył się za nią, wskazując na szkodliwość handlu terminowego zbożem.

Następnie mówił Młodoczech Heimrich, a po nim zabrał głos P. Minister rolnictwa br. Giovanelli.

P. Minister powtarza oświadczenie, jakie złożył w komisji ekonomicznej, że Rząd nie ma nic przeciw ustawie, ograniczającej handel terminowy zbożem i fabrykatami młynarskimi.

P. Krbr wyraża obawę, że Rząd nie myśli na serio o tej ustawie i oświadcza, że jeśli tak jest, to rolnicy nie dadzą z siebie żartować.

P. Auspitz przemawia przeciw ustawie.

P. Iro sądzi, że przedłożenie w sprawie zniesienia handlu terminowego zbożem nie jest zasługą Rządu, mniema też, że sam

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

(„Ostatnie dni Pekinu“ przez Piotra Loti'ego).

IV.

(Ciąg dalszy).

30 października.

Już o siódmej rano jestem na koniu; słońce niezmiernie piękne i jasne a wiatr mroźny. Odjeżdżam więc z moimi dwoma służącymi i młodym Chińczykiem. Tum, pod eskortą dwóch strzelców afrykańskich, którzy będą mi towarzyszyć aż do samej łodzi.

Mam około sześciu kilometrów do zrobienia, zanim się znajdę wśród ponurych stepów. Musimy naturalnie najprzód przejechać przez Most marmurowy i wyjść z wielkich cesarskich lasów; potem, w obłokach czarnej kurzawy przebyć cały ów Pekin w ruinach, zgłiszczach i nieczystościach, pełen snujących się tłumów.

A wreszcie, po za głębokimi bramami w grubych murach obwodowych, oto zaczyna się szary step, po którym szalony wicher hula, oto olbrzymie wielbłądy mongolskie z lwią grzywą, defilują bez ustanku, strasząc nasze konie, które dęba stają.

Po południu jesteśmy w Tong-Tebeu, w mieście ruin i trupów, które przebywamy w milczeniu, dając do wybrzeża Pei-Ho. Znajduję tu moją barkę, przywiązaną do brzegu pod strażą kawalerzysty z trenu; ta sama, moja własna łódka, którą przybyłem do Tien-Tsin, moja żałoga z Chińczyków i cały mój dobytek nienaruszony. Zrabowali mi w czasie mojej nieobecności tylko zapas czystej wody z Evian, co dla nas stanowi rzecz bardzo ważną, ale co wybaczyć trzeba w takich okolicznościach, gdy woda z rzeki wstręt i obrzydzenie budzi w naszych biednych żołnierzach! Mniejsza o to! będziemy pić gorącą herbatę.

Wracamy do naczelnika etapu uregulować nasze papiery, idziemy do magazynów zabrać naszą porcję żywności obozowej i pospiesznie odwiązujemy łódkę z cuchnącego wybrzeża, gdzie się rozchodzi odor zaraży i trupów i zaczynamy płynąć w dół rzeki wraz z jej biegiem, ku morzu.

Pemimo, że niewypowiedzianie zimniej teraz, niż było, gdyśmy tu jechali, prawie bawi nas, że wracamy do naszego koczowniczego życia, że mieszkamy znowu w naszym sarkofagu z dachem z maty, że zagłębiany się z początkiem nocy w nieskończoną pułstynię traw, płynąc pomiędzy dwoma czarnymi brzegami.

31 października.

Słońce poranne zlewa swoje blaski na pomost łodzi, pokryty warstwą lodu. Termometr pokazuje 8° poniżej zera, a wiatr z Mongolii wieje gwałtownie, ostry, okrutny, ale potężnie zdrowy.

Mamy do pomocy szybki prąd rzeki i daleko prędzej, niż gdyśmy tutaj pierwszej płynęli, przesuwa się przed naszymi oczami opustoszałe wybrzeża, ze swojemi ruinami, z tymi samymi trupami na tych samych miejscach. Od rana do wieczora, chcąc się ogrzać, idziemy piechotą ścieżką do holowania, biegnąc prawie przy naszych Chińczykach, ciągnących sznury. Jest to w całej pełni używanie fizycznego ruchu; pod tym wiatrem, człowiek czuje się lekki i niezmeżony.

* * *

1 listopada.

Nasza podróż rzeką będzie trwała tym razem tylko czterdzieści ośm godzin i tylko dwie mroźne noce spędzimy pod dachem cienkich mat, przez których wiązania widać niebo błyszczące gwiazdami, bo przy końcu dnia dzisiejszego dopłyniemy do Tien-Tsin.

To Tien-Tsin, gdzie będziemy musieli szukać przytułku na noc, ogromnie się zaluźniło od czasu naszej ostatniej bytności. Potrzebujemy prawie dwóch godzin czasu, żeby za pomocą wiosła przepłynąć przez olbrzymie miasto, wśród miriadów łodzi, gdy oba wybrzeża rzeki zapełnione tłumami Chińczyków, którzy wyją, wrzeszczą, chodzą, popychają się wzajemnie, kupują i sprzedają, nie zważając na walące się mury i dachy.

2 listopada.

Pod wiehrem mroźnym, niosącym tumany kurzawy, przybywamy w południe do obrzydliwego Taku, do ujścia rzeki.

Ale niestety! niepodobna dotrzeć dziś do eskadry: wiatr niepomyślny, fale za wielkie, morze wzburzone. Może jutro i to nie-pewne!...

Miałem dość czasu zapomnieć o ciężkim życiu, jakie wiodą ci co się tutaj znajdują: nieustanny niepokój o pogodę, o ten lub ów galar wyładowany żołnierzami lub materyałem wojennym, któremu grozi, że go napadną, że spotka go niepogoda lub osiędzie na piasku, zawikłania i niebezpieczeństwa różnego rodzaju dla tego ciągłego komunikowania się pomiędzy wybrzeżem a okrętami, dla tego wyładowywania korpusów wyprawy — co wydaje się rzeczą bardzo prostą, gdy się jest zdaleka, a co właściwie jest całym światem trudności w tych okolicach i w tych warunkach...

3 listopada.

Od samego rana w drodze do eskadry, na wzburzonym morzu. Po upływie pół godziny złowrogie brzegi Chin nikną za nami, a dymy pancerników zaczynają rozkładać na horyzoncie czarne swoje smugi. Ale obawiamy się, że będziemy musieli nawracać, taki czas okropny...

Cały zalany wodą przybywam w końcu i wybierając chwilę przerwy pomiędzy dwoma balwanami, wskakuje na pokład „le Redoutable“ — gdzie moi towarzysze, którzy nie mieli tak jak ja intermezza wybitnej chin-szczyzny, biedują tutaj od dni czterdziestu...

(Ciąg dalszy nastąpi).

zakaz nie wystarczy, aby zapobiedz spekulacyom giełdowym.

Na tem dyskusyę zamknięto i wybrano nowców generalnych, pro p. Peschkę i contra p. Fiedlera.

Po przemówieniu p. Fiedlera posiedzenie zamknięto. Następnę dzisiaj o g. 10 rano.

Wśród waiesionych na wczorajszym posiedzeniu interpelacyj, znajdowała się także interpelacya posła Choca i tow. do Prezydenta Ministrów w sprawie wydalania czeskich i polskich robotników z Niemiec. Interpelanci twierdzą, że w Niemczech, a szczególnie w Prusiech, władze przy wydalaniu czeskich i polskich robotników postępują w sposób surowy i szkanują wydalonych. Interpelanci wzywają Prezydenta Ministrów, by u Ministra spraw zagranicznych interweniował w tej sprawie, celem poźózenia kresu wydalaniom.

Poseł Daszyński i tow. wnieśli do Ministra sprawiedliwości interpelacyę w sprawie postępowania naczelnika sądu powiatowego w Czortkowie, a do Prezesa gabinetu, jako Ministra spraw wewnętrznych, w sprawie zająć przy wyborze uzupełniającym na postę do Rady państwa w Tarnopolu.

P. Minister skarbu przedłożył projekt ustawy w sprawie częściowej zmiany, względnie uzupełnienia postanowień o emeryturze urzędników państwowych. Emerytura dla urzędników państwowych, którzy przed 1 września 1898 r. poszli na emeryturę, ma być podwyższoną w niższych pięciu klasach rangi o 10 proc.; rocznie ma wynosić przynajmniej 800 K.

P. Minister skarbu przedłożył następnę projekt dalszego podwyższenia pensyi dla wódów po urzędnikach państwowych i nauzcycielach państwowych. Podwyższenie ma wynosić 25 procent, nie powinno jednak przoność 50 procent pierwotnej pensyi.

Wiedeń, 31 maja. Klub czeski postanowił wytrwać w powziętej poprzednio decyzyi, aby ustawa o podatku od biletów kolejowych nie przyszła pod obrady na sesyi bieżącej.

Wiedeń, 31 maja. Zapowiedziane na wczoraj wieczorem obrady komisji budżetowej nad subwencyą dla Tow. żeglugi parowej na Dunaju nie odbyły się z powodu braku kompletu.

Komisyja parlamentarna Koła polskiego obradowała wczoraj nad sprawą subwensyi dla Towarzystwa żeglugi parowej na Dunaju. Przy tej sposobności jeden z członków Koła poruszył sprawę stanowiska Niemców w obec projektowanego prywatnego nauczycielskiego seminarium polskiego w Cieszynie, wzywając Kolo, aby energicznie zajęło się to sprawą.

W tej samej sprawie objaśnił p. Mielżyński, że „Macierz szkolna“ wniosła już prośbę do Ministerstwa oświaty o pozwolenie na utworzenie prywatnego seminarium polskiego w Cieszynie; przez pomyłkę nie załączono jednak statutu do prośby i Ministerstwo dla tej niedokładności zwróciło prośbę bez skutku. Ponowna prośba z dołączeniem statutu będzie wkrótce wniesioną.

Na wczorajszym zebraniu klubu Niemców w postępowych posel Demel (burmistrz cieszynski), poruszając sprawę polskiego seminarium nauczycielskiego, które Macierz cieszynska ma zamiar założyć w Cieszynie, usiłował przedstawić to jako wielkie niebezpieczeństwo dla Niemców na Śląsku i postawił wniosek, aby niemieccy posłowie użyli memorał, podpisany przez wszystkie stronnictwa niemieckie i wręczyli go Ministrom, celem ochrony niemieckości, gdyż sprawa założenia seminarium polskiego w Cieszynie, jest sprawą, obchodzącą wszystkich Niemców.

KORESPONDENCYE

Poznań, 29 maja.

(x) Tak wspaniałego i liczego wiecu, jak przedwczorajszy urządony na uczczenie jubileuszu papieskiego, nie było od dawna w Poznaniu. Imponujące wrażenie robił pomni zastrzeżeniami, z kościoła po odprawieniu stęgo nabożeństwa do sali w ogrodzie zoologicznym. Wzięły w nim udział wszystkie polskimi towarzystwa, cechy i bractwa ze sztan-darami i emblematami i tłumy ludności. Ogronna sala była natłoczona, a ponieważ jest w niej miejsca tylko dla 2000 osób, więc mnóstwo osób musiało pozostać w ogrodzie.

W sali na wysokiej estradzie, z frontu umajonej zielenią i w środku ozdobionej śnieżnym biustem Leona XIII., stało po za udrapowaną mównicą i siedzeniami dla komitetu około stu śpiewaków. Obok ustawiono karmazynowe fotele dla dostojników duchownych. Wśród wiecowników znajdowało się mnóstwo duchownych i obywateli wszystkich stanów i ze wszystkich stron Księstwa. Nawet z Warszawy, przybyło kilka osób: ksią-żę Tadeusz Lubomirski i powieściopisarze Gawałewicz i Wincenty Kosciakiewicz.

Pomiędzy uczestnikami szło z ust do ust pytanie, czy ks. Arcypasterz usłwietni wiec swą obecnością. Zrazu gloszono, że nie przybędzie, niebawem jednak oznajmiono, że przybędzie w ciągu wiecu, co przyjęto z radością.

Po zagajeniu wiecu p. Kazimierz Chłapowski zaproponował na marszałka ks. Ferdynanda Radziwiłła, na wicemarszałków ks. prałata Ponińskiego i szambelana Cegielskiego. poczem mieszaný obór Koła śpiewackiego odśpiewał kantatę jubileuszową kompozycei ks. J. Surzyńskiego do ody Ojca św. „na powitanie Nowego roku“.

Gdy przebrzmiała kantata, ks. F. Radziwiłł w kilku podniosłych słowach dał wyraz radości wiecowników, iż mogą uczcić jubileusz Leona XIII. Tylko dwóm Papieżom — podniósł marszałek — dano docze-kać dni Piotrowych: Piusowi IX. i obecnemu Namiestnikowi Chrystosuwemu, który jest prawdziwym *lumen de coelo*.

Następnę wszedł na trybunę ks. prałat Jaskulski z Biezdrowa, by mówić na temat: „Działalność Ojca św. Leona XIII. w Kościele i dla Kościoła“. Oświetlił on za-sługi położone przez Leona XIII. dla Kościoła i zaakcentował, że widział On tylko jedną drogę przed sobą: „W niczem nie ustąpić z istotnych praw Kościoła i warunków jego, byt mu zapewnić możliwy i z całą energią wystąpić przeciw urzędzeniu społeczeństw na podstawie bezbożności“.

Następnę dr. Paweł Gantkowski z Poznania wyświetlił stanowisko Stolicy Apostolskiej w obec kwestyi socyalnej, w obec tych zastępów robotniczych co wołają: „chleba lub pracy“.

W ciągu tej mowy poczęły rozlegać się w ogrodzie frenetyczne okrzyki „niech żyje!“, a za chwilę pojawił się w sali ks. arcybiskup Stablewski i zajął miejsce obok ks. biskupa Likowskiego, biskupa Andrzejewicza i członków kapituły. Dłuższa choroba dała się we znaki ks. arcybiskupowi tak, że posuwał się ku ostradzie wspierając się na ramieniu ks. Szoldrskiego.

Do arcypasterza zwrócił się marszałek, witając i prosząc o błogosławieństwo, poczem zabrał głos mecenas Woliński na temat: „Kościoł a narodowość“. — Stolica Apostolska a naród polski“. Wdzięczny ten temat p. Woliński omawiał z właściwą sobie swadą i krasomówstwem. Wywody jego oklaskiwano bezustannie.

Z kolei hr. Maciej Mielżyński z Chobienic mówił „o obowiązkach społeczeństwa naszego dla Ojca św.“, a więc przedewszystkiem o bezwarunkowym posłuszeństwie w sprawach wiary, o zaufaniu i uległości. Przez to zapewniamy Kościołowi rozwój i potęgę i budujemy zarazem szczęście i przyszłość narodu. „Upadliśmy nierządnie i swawolą, od-żyć możemy tylko karnością i solidarnością chrześcijańską. Wodzem naszym — Ojciec święty. Idąc za Nim i pojmując zasady wiary jak On, idziemy drogą prawdy i zbawienia dla naszego narodu. A w naszym narodzie mimo tylu lat niemozy i niewoli jest niezbita siła i wieczna młodość, siła nadziei i wiary, młodość ideałów i miłości Ojczyzny.“

Wreszcie robotnik p. Łuczynski mówił na temat: „Ojciec św. jako przyjaciel robotników“ i w imieniu warstwy robotniczej podnosi, że stan ten całym sercem bierze udział w tym obchodzie i pragnie wyrazić uczucia przywiązania do Leona XIII. Papieża robotników.

„Przyjacielu ludu roboczego — zakończył mowca — przyrzekamy że zawsze przy Tobie wytrwamy wiernie. Chociaż Ci w pomoc przyjść nie możemy, zachowujemy szczerą miłość dla Ciebie i niezłomne przywiązanie do wiary św.“

Po przemówieniach, objętych programem, wszedł na mównicę ks. prałat hrabia Szoldrski i odczytał głosem donośnym pełne głębokich myśli orędzie arcypasterskie. W orędziu tem, które dostojnik Kościoła sam uważa za rodzaj swego testamentu, ks. Stablewski wzywa przedewszystkiem do zgody i miłości tak wielkiej, „ażeby się w jej ogniu wypalił w sercach straszliwy jad dziejowy niezgody i zawiści bratniej *ut unum sint*“. Wskazując, że „Pan Bóg usłwicił i uprawnił odmienne cechy, narodom dane“, ks. Stablewski zaznaczył z mocą, że „wedle woli Bożej różnica narodowości nie powinna być przeciwieństwem i nienawiścią drugiej“.

„Krew męczeńska — mówi dalei dostojny arcypasterz w swym orędziu — polęła się nie tylko w dalekich Chinach, ale jak głos jakoby Jeremiaszowej skargi wyrzyna się z piersi Ojca św. nad gwałtami, które się dokonują nietylko w starem, prawem jego

dziedziectwie, w stolicy Jego rzymskiej i całych Włoszech, ale niesłety także wśród narodów, które się liczyły i dotąd liczą we większości swojej do najwierniejszych Kościołowi. Czyż serce tego wielkiego Strażnika światowego, który wszystkie te ciosy, boleści i niebezpieczeństwa lepiej widzi i czuwa od nas, nie musi nad niemi bardziej i głębiej boleć? Wszakże on Ojcem naszym w orędku Bożym na ziemi, my dziećmi jego. Właściwością dobrego ojcowskiego serca, że miłuje najmocniej najniebezpieczniejsze właśnie dzieci. Nowy tego mamy dowód. Jakże bowiem wzruszającym, po świeżym gwałcie dokonany na biskupie wyznawcy wleńskim, to głośne a nam pamiętne słowo Ojca św., którem tak szeroko swoje serce otwiera dla narodu nieszczęśliwego! Błogosławieństwo Jego święte, jakoby balsamem kojącym rany i boleści, oby się stało dla nas wszystkich siłą do dzwigania krzyżów żywota w duchu Bożym!“

Gdy ksiądz prałat Szoldrski ukończył odczytywanie orędzia, wszedł na mównicę sam Arcybiskup i w te przemówił słowa:

„Gdy patrzę na tak wspaniałą manifestacyę uczuć katolickich, a nie światową demonstracyę, zanim wam, ukochani synowie moi, udzielił arcypasterskiego błogosławieństwa, podnieść jeszcze i powtórzyć chcę to, o co was prosiłem w orędziu mojem „Miłujcie się nawzajem“, o to was błagam, nie powtarzajcie tych słów, jako czczych wyrazów, tylko w życiu we wszystkich sprawach, czy prywatnych, czy publicznych tej zasady, która jest przykazaniem Bożem, stanowczo się trzymajcie. Miłujcie też wszystko to, co nam Pan Jezus miłował kazał na ziemi.“

„A teraz wznoszę ręce moje nad wami i błogosławię was, wasze rodziny, wasze troski, wasze prace, wasze ciernie i krzyże“.

Wiecownicy ukłękli, otrzymując błogosławieństwo arcypasterskie. Poczem, gdy Arcypasterz zstępował z mównicy i opuszczał sąle, nie ustawały okrzyki: „Niech żyje! Niech żyje!“ — szczerze, a pełne uczuć przywiązania i wdzięczności.

Kanclerz hr. Buelow o ogólnem położeniu.

(Telegram).

Paryż, 31 maja. *Figaro* ogłasza rozmowę swego berlińskiego korespondenta z kanclerzem hr. Buelowem. Hr. Buelow powiedział: W sprawie sytuacji międzynarodowej, wszędzie tak samo, jak w Berlinie uznają, że położenie jest obecnie uspokajające i to bardziej, aniżeli dawniej. Odnowienie trójprzymierza, jakkolwiek jeszcze nie dokonane, jest jednak już rzeczą pewną. Na uwagę korespondenta, że trudności w kwestyi traktatów handlowych mogą opóźnić odnowienie trójprzymierza, wyraził Buelow przekonanie, że rzecz ma się właśnie przeciwnie. Rokowania handlowe prowadzi się osobno, a tem łatwiej będzie je można doprowadzić do skutku, że co do Austrii i Włoch mamy do czynienia z państwami zaprzyjaźnionymi. Trójprzymierze nie podlega żadnej zmianie. Pozostaje ono jak dotąd sojuszem obronnym i pokojowym. Kanclerz oświadczył, że może tylko przyłączyć się do wywodów ministrów hr. Gotuchowskiego i Prinettiiego, i potwierdzić oświadczenie Prinettiiego, że trójprzymierze nie zawiera nic zgoła takiego, coby było zwrócone przeciw Francyi.

Sojusz rosyjsko-francuski jest zarówno jak trójprzymierze rękojmią pokoju i bezpieczeństwa. Te obie wielkie kombinacye europejskie należy uważać za filary gmachu pokoju. Wrażenie uroczyści petersburskich jest wyborne. Wszędzie zadowoleniem przyjęto poprawne i serdeczne przemówienia, jakie wygłoszono podczas pobytu Loubeta w Rosyi. Prezydent Loubet wywiązał się ze swego zadania, jak zresztą zawsze, z taktem i godnością.

Stanowisko Niemiec w kwestyi morza Śródziemnego jest niezmienione. Co się tycezy Chin, pragniemy tam utrzymania pokoju i zabezpieczenia naszego ruchu handlowego. Co do Marokka, kwestya ta nie należy do tych, które bezpośrednio zajmują uwagę naszej dyplomacyi. Nasze okna nie wychodzą na morze Śródziemne. Można się cieszyć, że Francya i Włochy w tej sprawie się porozumiały.

W Niemczech — mówił dalei kanclerz — stoją obecnie dwie kwestye na porędku dziennym: Kwestya polska i sprawa słowa. Nasza polityka w obec Polaków jest taka: szanujemy ich konstytucyjne prawa, ale musimy starać się o to, aby ta polityka była stanowczo narodową. Niemcy z wytkniętej drogi nie ustąpią. Zmarły kanclerz hr. Caprivi sądził na chwilę, że inna droga będzie lepszą; rychło jednak przekonał się, że był w błędzie. Hr. Buelow objaśniał swe wywody takim przykładem: Gdybyśmy do tego parku, który przed sobą widzimy, wpuścili 10 zajęcy i 5 królików, to na przyszły rok znaleźlibyśmy

w nim 15 zajęcy i 100 królików. W obec podobnego zjawiska musimy na polskich kresach bronić jedności i interesów naszego państwa. W końcu poruszył kanclerz kwestyę słowa i taryfową. Są one nader zawi-kłane, ale mowca sądzi, że niemiecka polityka opiera się na zupełnej słuszności i odniesie ostatecznie sukces.

KRONIKA

Lwów, 31 maja.

— **JE. Pan Namiestnik** zamianował e. k. radęę Dworu Macieja Moraczewskiego prezesem jury wystawy jubileuszowej Towarzystwa politechnicznego we Lwowie.

— **Wiceprezydent** krajowej Dyrekcyi skarbu JE. dr. Witold Mora Korytowski wyjechał dziś rano pociągiem błyskawicznym do Krakowa na pogrzeb ś. p. Michała hr. Dzieduszyckiego.

— **Wiadomości kościelne.** Dyecezya tarnowska ob. Jać. Przeniesieni: ks. Leon Gruszowiecki z Czermnia do Nawojowej, ks. Ludwik Mazur z Poręby radnej do Jakubkowiec.

Egzamin konkursowy złożyli: ks. Marcin Florek, ks. Leon Miętus, ks. Jan Mika, ks. Jakób Oleksy, ks. Jakób Weiskó.

Dyecezya przemyska ob. gr. kat. Zrezygnował z prezydent na parafię Korolewa ruska ks. Emil Wengrzynowicz, a w nową propozycyę przyjęci: ks. Jan Rusyniak, Em. Jurczakewicz i Dan. Połoszynowicz.

Ordyn. szkolnej komisji do e. k. okręgowej Rady szkolnej w Rawie ruskiej mianowany ks. Sylw. Steciak, paroch w Kamionce strumilowej.

Od egzaminu konkursowego uwolnieni: ks. Em. Dawidowicz, ks. Piotr Tustanowicz i ks. Karol Hunecki.

Kanon. odznaki otrzymali: ks. Jan Pliński, paroch w Załocciu i ks. Dan. Łepki, paroch w Starym Samborze.

Wikarym w Torkach, dek. sokalskiego, mianowany ks. Eugeniusz Kuleczycki.

Urlop otrzymali: ks. Jakób Korezyński na 2 miesiące, Michał Kowszewicz na 6 miesięcy, Leon Pap na 6 miesięcy, Aleksander Macherkiewicz na 2 miesiące i Józef Dołszycki na 6 miesięcy.

— **Nadanie prezenty.** Opróżnione orm. kat. probostwo *regiae collationis* w Kutach nadało e. k. Namiestnictwo ks. Mikołajowi Mojzesowiczowi, kanclerzowi konsystoryalnemu i wikarem kapituły ormiańskiej we Lwowie.

— **Wiadomości osobiste.** Pani Cecylia hr. Badenowa wyjechała dziś do Wiesbadenu na kilkotygodniową kuracyę.

Docent literatury polskiej na Wszechnicy lwowskiej, dr. Wilhelm Bruchnawski ciężko zaniemógł.

We środę w zakładzie dr. Przyborowskiego w Petersburgu profesor Włodzimierz Spasowicz poddał się operacyi, której dokonał prof. Kryński w asystencyi dr. Stawieńskiego, Kuczyńskiego i Przyborowskiego. Ponieważ lekarze uznali, że chloroform użyty być nie może, zastosowano znieczulenie miejscowe. Chory zniósł bardzo mężnie i dobrze całą godzinę blisko trwającą operacyę, która się szczęśliwie powiodła. Oczekiwać należy najlepszych rezultatów.

— **Dziennika urzędowego** e. k. Rady szkolnej krajowej w Galicyi, redagowanego w e. k. Radzie szkolnej krajowej nr. 20., wydany dnia 30 maja 1902, zawiera: Okólnik e. k. Rady szkolnej krajowej do wszystkich Rad szkolnych okręgowych i zarządów wszystkich szkół ludowych, w sprawie unormowania ewidencyi egzaminów prywatnych. Wiadomości osobiste. Konkursa. Ogłoszenia.

— **Mowa prof. Ziembickiego**, wygłoszona na jubileusz Internatu medycyny — o której wczoraj pisaliśmy — wyszła w Paryżu w osobnym odbiciu, pozwalającem czytelnikowi zapoznać się z jej najciekawszymi ustępnami, które wywarły w audytorium francuskim silne wrażenie i prawdziwą sensacyę.

— **Egzamin dojrzałości** w lwowskiej Szkole realnej odbył się w dniach od 21—31 b. m. pod przewodnictwem rady Dworu Jana N. Frankego. Za dojrzałych zostali uznani:

W oddziale A): Arvay Stefan, Birkman Józef, Birówka Roman (z odzn.), Deimel Leopold (z odzn.), Dąbrowski Franciszek, Dobrzański Mieczysław, Ignatowicz Bogusław, Jakoubek Alfred, Janelli Roman, Jarecki Bolesław, Komornicki Kornel, Krępiorch Wojciech, Kryński Mieczysław, Manasterski Stefan, Mańkowski Juliusz, Mianowski Edward, Piechorski Zygmunt (z odzn.), Południowski Stanisław (z odzn.), Przybyłowski Maryan, Rosenbusch Józef, Rudkowski Rudolf, Schmidt Witold, Stachiewicz Leon, Till Ernest, Victorin Stanisław (z odzn.), Wróblewski Józef, Kierski Tadeusz (ekster).

W oddziale B): Arwin Józef, Feller Henryk, Gebhard Artur, Izak Natan (z odzn.), Janusz Roman, Juffe Wilhelm, Kotowicz Jerzy, Krasuski Stanisław, Krogulski Władysław, Łozziński Maryan, Łukasiewicz Stefan, Marconi Andrzej, Meyer Jakób, Ogrodziński Witold, Orzechowski Edward, Ozarski Bronisław (z odzn.), Perutz Tomasz, Schönfeld Adolf, Stempler Mechel, Szeliga Henryk (z odzn.), Truchanowicz

Tyski Feliks, Niedźwiedziński Czesław, Zielonka Kazimierz Rudolf.

o ucznia publicznego, jednego z...

acya w sprawie budowy kolei... między reprezentantami...

W Wiedniu, dr. Böhm, b. dyrektor ogólnego szpitala...

W Heidelbergu, prof. dr. Kusmaul, w 80 roku życia...

W Krakowie, Hipolit Wójcicki, słuchacz II roku filozofii...

W Wiedniu, dr. Böhm, b. dyrektor ogólnego szpitala...

W Heidelbergu, prof. dr. Kusmaul, w 80 roku życia...

W Krakowie, Hipolit Wójcicki, słuchacz II roku filozofii...

W Wiedniu, dr. Böhm, b. dyrektor ogólnego szpitala...

W Heidelbergu, prof. dr. Kusmaul, w 80 roku życia...

W Krakowie, Hipolit Wójcicki, słuchacz II roku filozofii...

W Wiedniu, dr. Böhm, b. dyrektor ogólnego szpitala...

W Heidelbergu, prof. dr. Kusmaul, w 80 roku życia...

W Krakowie, Hipolit Wójcicki, słuchacz II roku filozofii...

W Wiedniu, dr. Böhm, b. dyrektor ogólnego szpitala...

W Heidelbergu, prof. dr. Kusmaul, w 80 roku życia...

W Krakowie, Hipolit Wójcicki, słuchacz II roku filozofii...

W Wiedniu, dr. Böhm, b. dyrektor ogólnego szpitala...

W Heidelbergu, prof. dr. Kusmaul, w 80 roku życia...

W Krakowie, Hipolit Wójcicki, słuchacz II roku filozofii...

W Wiedniu, dr. Böhm, b. dyrektor ogólnego szpitala...

W Heidelbergu, prof. dr. Kusmaul, w 80 roku życia...

W Krakowie, Hipolit Wójcicki, słuchacz II roku filozofii...

W Wiedniu, dr. Böhm, b. dyrektor ogólnego szpitala...

W Heidelbergu, prof. dr. Kusmaul, w 80 roku życia...

W Krakowie, Hipolit Wójcicki, słuchacz II roku filozofii...

W Wiedniu, dr. Böhm, b. dyrektor ogólnego szpitala...

r. 1829 w Berlinie; do Ameryki przybyła r. 1853.

Zmarli w ostatnich datach: We Lwowie, Bronisława Celewiczówna...

W Zimnej wodzie, Bronisław Schaeffer, em. koncepista...

W Kaluszu, Ignacy Bażant, em. starszy radca...

W Krakowie, Hipolit Wójcicki, słuchacz II roku filozofii...

W Wiedniu, dr. Böhm, b. dyrektor ogólnego szpitala...

W Heidelbergu, prof. dr. Kusmaul, w 80 roku życia...

W Krakowie, Hipolit Wójcicki, słuchacz II roku filozofii...

W Wiedniu, dr. Böhm, b. dyrektor ogólnego szpitala...

W Heidelbergu, prof. dr. Kusmaul, w 80 roku życia...

W Krakowie, Hipolit Wójcicki, słuchacz II roku filozofii...

W Wiedniu, dr. Böhm, b. dyrektor ogólnego szpitala...

W Heidelbergu, prof. dr. Kusmaul, w 80 roku życia...

W Krakowie, Hipolit Wójcicki, słuchacz II roku filozofii...

W Wiedniu, dr. Böhm, b. dyrektor ogólnego szpitala...

W Heidelbergu, prof. dr. Kusmaul, w 80 roku życia...

W Krakowie, Hipolit Wójcicki, słuchacz II roku filozofii...

W Wiedniu, dr. Böhm, b. dyrektor ogólnego szpitala...

W Heidelbergu, prof. dr. Kusmaul, w 80 roku życia...

W Krakowie, Hipolit Wójcicki, słuchacz II roku filozofii...

W Wiedniu, dr. Böhm, b. dyrektor ogólnego szpitala...

W Heidelbergu, prof. dr. Kusmaul, w 80 roku życia...

W Krakowie, Hipolit Wójcicki, słuchacz II roku filozofii...

W Wiedniu, dr. Böhm, b. dyrektor ogólnego szpitala...

W Heidelbergu, prof. dr. Kusmaul, w 80 roku życia...

W Krakowie, Hipolit Wójcicki, słuchacz II roku filozofii...

W Wiedniu, dr. Böhm, b. dyrektor ogólnego szpitala...

W Heidelbergu, prof. dr. Kusmaul, w 80 roku życia...

chmurki padł piorun i zapalił balon. Aeronauta uciekł się lin i spadł na ziemię...

Wielka eksplozja w Poławie. Z Odessy donoszą, że w Poławie spaliła się do szczeru wielka fabryka...

Śnieg spadł w Rosji w pow. biełgoradzkim, w gub. charkowskiej...

Austriacką wystawę przemysłu artystycznego otwarto w Londynie...

Przemysł. (Wypadek na kolei). W ubiegłym tygodniu robotnik warstwow...

Tłumacz. (Ofiara alkoholu). Czterdziestoletnia włościanka z Worony...

Nisko. (Śmierć od piorunu). W czasie burzy, jaka przed trzema dniami...

Tarnów. (Śmiertelny wypadek z bronią). Przed tygodniem o godz. 4 po...

Uście zielone. (Wypadek w młynie). Podczas Zielonych Świąt...

Sambor. (Jubileusz papięski). Komitet jubileuszowy przeznaczył...

Czortków. (Wypadek w kamieniołomie). Robotnik Jan Myszczyj...

Myślenice. (Pożar). W gminie Bieńkowska wybuchł onegdaj...

Niepołomice. (Zabójstwo). W ubiegłą niedzielę spełniono około...

Chranów. (Wypadek w kopalni węgla). Przed kilku dniami w kopalni...

Wybory do tutejszej Rady miejskiej odbędą się 9 czerwca b. r.

Jan Reszke wystąpił po raz ostatni w tym sezonie w Paryżu...

Benjamin Constant, jak z Paryża telegrafują — znakomity malarz...

Henry Gréville czyli pani Durand, baron d'Artois, powieściopisarka...

Novelli, sławny aktor włoski, występuje obecnie z swoją trupą...

Repertoar teatru miejskiego we Lwowie. Dziś, w sobotę po raz pierwszy...

W Warszawie. „Salon artystyczny“ (Nowy Świat 27) ogłasza konkurs...

Nagroda I. rb. 200. — Nagroda II. rb. 100 przyznana będzie...

Nagroda III. rb. 100 będzie wypłaconą za obraz, który zyska...

Wystawa trwać będzie 6 tygodni od daty otwarcia.

(W.) Jubileusz Franciszka Wysockiego. Byliśmy wczoraj świadkami...

Wieczór poświęcony był w zupełności p. Wysockiemu. „Werbelt domowy“...

Rozrzewniony do łez dziękował jubilat za ten pamiętny dla niego wieczór...

Benjamin Constant, jak z Paryża telegrafują — znakomity malarz...

Notatki literacko-artystyczne.

W Warszawie. „Salon artystyczny“ (Nowy Świat 27) ogłasza konkurs...

Nagroda I. rb. 200. — Nagroda II. rb. 100 przyznana będzie...

Nagroda III. rb. 100 będzie wypłaconą za obraz, który zyska...

Wystawa trwać będzie 6 tygodni od daty otwarcia.

(W.) Jubileusz Franciszka Wysockiego. Byliśmy wczoraj świadkami...

Wieczór poświęcony był w zupełności p. Wysockiemu. „Werbelt domowy“...

Rozrzewniony do łez dziękował jubilat za ten pamiętny dla niego wieczór...

Benjamin Constant, jak z Paryża telegrafują — znakomity malarz...

Henry Gréville czyli pani Durand, baron d'Artois, powieściopisarka...

Novelli, sławny aktor włoski, występuje obecnie z swoją trupą...

Repertoar teatru miejskiego we Lwowie. Dziś, w sobotę po raz pierwszy...

W Warszawie. „Salon artystyczny“ (Nowy Świat 27) ogłasza konkurs...

Nagroda I. rb. 200. — Nagroda II. rb. 100 przyznana będzie...

Nagroda III. rb. 100 będzie wypłaconą za obraz, który zyska...

Wystawa trwać będzie 6 tygodni od daty otwarcia.

(W.) Jubileusz Franciszka Wysockiego. Byliśmy wczoraj świadkami...

Wieczór poświęcony był w zupełności p. Wysockiemu. „Werbelt domowy“...

Rozrzewniony do łez dziękował jubilat za ten pamiętny dla niego wieczór...

Benjamin Constant, jak z Paryża telegrafują — znakomity malarz...

Henry Gréville czyli pani Durand, baron d'Artois, powieściopisarka...

Novelli, sławny aktor włoski, występuje obecnie z swoją trupą...

Repertoar teatru miejskiego we Lwowie. Dziś, w sobotę po raz pierwszy...

W Warszawie. „Salon artystyczny“ (Nowy Świat 27) ogłasza konkurs...

Nagroda I. rb. 200. — Nagroda II. rb. 100 przyznana będzie...

Nagroda III. rb. 100 będzie wypłaconą za obraz, który zyska...

Wystawa trwać będzie 6 tygodni od daty otwarcia.

(W.) Jubileusz Franciszka Wysockiego. Byliśmy wczoraj świadkami...

„Na... ze... był... do... ku... gon... mia... ber... Kró... uac... skiu... He... wie... nie... dy... spra... kona... dniu... dny... na... nast... biera... gmin... trakt... ny... datko... z rów... przez... powi... tram... szkod... wpa... uwol... wego... kich... nuje... domo... imien... projel... lipcu... cenia... ciągi... wiąza... od bu... się ni... wną ni... dowar... dzieł... cając... że w... przysł... tra kw... piętrzu... nowni... przyna... uchwa... do ko... zamkn... D2... dzie je... naszego... ny i d... wey a... Dzieści... stawic... terebur... jedzie... braniu... za jaki... jakimk... stanu... ny w... wczasu... która... tego u... się z j... skim, c... cie i 2... Uniwe... W kon... syjskim... burskie... uozony... ledrg j... to tyk... nieść s... rozpoc...

W niedzielę po poł. o g. 3 1/2 po raz III. „Nasze szwaczki“, obraz sceniczny w 5 aktach ze śpiewami i tańcami, przez Zygmunta Przybylskiego.

W niedzielę wieczorem o godzinie pół do 8 po raz dziewiąty „Piękna z Nowego Yorku“, operetka w 3 aktach a 5 odsłonach Huga Mortona, muzyka Gustawa Kerkerera.

W poniedziałek po raz drugi „Nierówna miara“, temat do dramatu w 4 aktach S. Friedberga.

We wtorek po raz trzeci „Wieczór Trzech Króli“, komedia w 5 aktach a 8 ośmiu odsłonach W. Szekspira.

We środę po raz trzeci „Wazon japoński“, komedia w 3 aktach P. Bilhauda i M. Hennequina.

Z dniem 1 czerwca wszystkie przedstawienia wieczorne rozpoczynają się będą o godzinie pół do osmej.

Rada miasta Lwowa.

(Posiedzenie z dnia 30 maja).

Otwierając wczorajsze posiedzenie Rady, zdał prezydent dr. Małachowski sprawę z działalności stałego wydziału wykonawczego wiecu miast większych w Wiedniu. Mianowicie zawiadomił prezydent radnych, że imieniem m. Lwowa zgodził się na wniesienie petycji do Rady państwa z następującymi żądaniem: 1) Zmiana ustawy o przynależności, zaprowadzająca pobieranie taksy od nowo przyjmowanych do gminy; 2) reforma podatku domowego; 3) traktowanie zyskowych przedsiębiorstw gminnych; jak rzeźnie, tramwaje i t. p. przy opodatkowaniu ze strony Państwa co najmniej z równą względnością, jak uprzywilejowanych przedsiębiorstw prywatnych; 4) uznanie odpowiedzialności finansowej za wypadki na tramwayach tylko pod warunkiem, jeśli uszkodzony wszystko zrobił, aby uniknąć wypadku a wypadek mimo to nastąpił; 5) uwolnienie od zamierzonego podatku biletowego biletów jazdy kolejowej do około wielkich miast nie na 7 klm, jak Rząd proponuje, ale na 20 klm.

Rada sprawozdanie to przyjęła do wiadomości, poczem radny dr. Maryański imieniem komisji wodociągowej przedstawił projekt zmian w regulaminie wodociągowym.

Rada miejska postanowiła jeszcze w lipcu r. 1901 wnieść do Sejmu petycję o zmianę ustawy w tym duchu, iżby do płacenia podatku od tych domów, gdzie wodociągi nie zostały wprowadzone, nie byli obowiązywać lokatorowie, tylko właściciele i żeby od budowli rządowych, od których czynszu się nie opłaca, pobierano opłatę wodociągową nie wedle wodomierza, ale wedle zabudowanej powierzchni. Wydział krajowy zgodził się na obie proponowane zmiany, zwracając co do drugiej uwagę Rady miejskiej, że wedle innych postanowień regulaminu przysługuje Radzie prawo pobierania od metra kw. zabudowanej powierzchni, w każdym piętrowie z osobna, po 13 hal. za wodę.

Referent przedstawiając tę sprawę, ponownie zaproponował, aby zażądano opłaty przynajmniej 20 hal. od metra kwadr.

Po dłuższej nad tą sprawą dyskusji, uchwalono ostatecznie odesłać ją napowrót do komisji.

Na tem o godzinie 9:30 wieczorem zamknął prezydent posiedzenie.

Dzisiejszy dziennikarz.

W Wiedniu bawi obecnie w przejeździe jeden z najbardziej interesujących ludzi naszego wieku, dr. Emil Józef Dillon, uczonego i dziennikarza, w charakterze sprawozdawcy angielskiego pisma *Daily Telegraph*. Dziesięć miesięcy w roku spędza on na ustawicznych podróżach. Dzisiaj jest w Petersburgu, za pięć dni w Marycie, ztamtąd jedzie do Armenii i ugania konno w przebraniu Ozerkiesa po całym kraju, aby znów za jakiś czas wyłonić się w Chinach lub w jakimkolwiek klasztorze derwiszów Hindostanu...

Syn irlandczyka i angielski, wychowany w Dublinie i w Paryżu, przeszedł za czasu ciężką szkołę języków wschodnich, która pozwoliła mu w krótkim przeciągu czasu obznajomić się z literaturą i mową całego niemal Oryentu. Po kolei zapoznawał się z językiem arabskim, perskim, armeńskim, chaldejskim, pisząc rozprawy o sanskrycie i Zendawesicie, zdobywając na siedmiu Uniwersytetach trzy dyplomy doktorskie. W końcu zamieszkał w Rosji, stał się rosyjskim dziennikarzem, a pracując w *Petersburgskich Wiedom.*, wydał wojnę tamtejszym uczoneym, zwyciężył ich, wreszcie otrzymał katedrę języków wschodnich w Charkowie na to tylko, aby ją wkrótce porzucić i przenieść się na stały pobyt do Anglii. Tutaj rozpoczął pracę naukową a wyniki jej ogła-

szał w angielskich, francuskich i niemieckich pismach. Jednak dziennikarstwo odpowiadało najlepiej jego naturze.

W roku 1890 porzucił poważne zajęcia, rozpoczęte dzieła, broszury i językoznawcze badania, zamieniając je na błyskotliwe świetne pióro felietonisty. W roku 1894 wiedzimy go w Armenii, później w Hiszpanii w czasie wybuchu wojny z Ameryką, na Kreecie, w Rennes podczas procesu Dreyfusa, w Chinach — wszędzie, gdzie potrzeba było dzielnego, nieustraszonego dziennikarza, nie cofającego się przed kulą nieprzyjacielską, chorobą i trudami. Dr. Dillon był pierwszym publicystą, znającym rzeczywisty stan zatargu armeńsko-tureckiego. Skoro się rozszła wieść o jego przybyciu do Konstantynopola, ofiarowano mu wysoki order i jeszcze wyższy „bakszysz“, aby powrócił spokojnie do Anglii. Dillon odrzucił dary. — W przebraniu oficera Kozaków a później kobiety, spędził dwa miesiące w Armenii w siedzisku najstraszniejszych rozruchów. Wykładał więźniów, przekupywał dozorców, kazał się nawet fotografować w kancelaryi dyrektora policji tureckiej, który miał wyraźny rozkaz odstawienia go żywym, czy umarłym do Konstantynopola.

Gdy ogłoszono później blokadę Krety, nie chciano puścić Dillon na ląd. Co czynić? Wieści tak upragnionych znikąd, a wyspę strzegą dniami i nocą łańcuchy wojennych okrętów. Dillon przepływa więc kordon, przebiera się za mnicha i przyłącza do powstańców. W potyczkach staje jak lew, zjednywa sobie zaufanie dowódców, którzy go wysyłają na konferencję zjednoczonych państw, radzącą nad zapewnieniem Kreecie samorządu. Muich-Dillon przemawia w imieniu Kreteńczyków i głosi za przyłączeniem ich do Grecji. Na pożegnanie błogosławi uroczystie admirała Canevaro i jego świtę.

W Chinach wiodło mu się gorzej. Bez jadła i napoju przesiedział raz odarty z szat 40 godzin w żarze palącego słońca, potem znów wpadł w wodę i tonął, wyratowany cudem przez Kulisów...

A teraz opowiada o przygodach swoich z niewinnym uśmiechem na ustach i tak naturalnie, jak gdyby mówił o... podróży posłubnej po Włoszech. W Rennes zapełniał sam, bez pomocy sekretarza ośmnaście szpalt angielskiego dziennika, co mu nie przeszkadzało prowadzić dalej rozpoczętą pracę naukową. Jego wszechstronne wykształcenie, odwaga, szalona energia i wytrwałość, czynią jedną z najbardziej interesujących osobistości, zaprzęzonych w jarzmo szóstego mocarstwa świata.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Towarzystwo Wzaj. Ubezpieczeń.

Kraków, 30 maja.

W dalszym ciągu zebrania delegatów Towarzystwa Wzajemnych Ubezpieczeń (początek podała wczorajsza depesza prywatna P. R.) referował p. Michał Garapich imieniem rady nadzorczej sprawozdanie i wnioski co do wyniku operacji w dziale ubezpieczeń od ognia.

Zabezpieczono wartości na 1,420.356.417 koron. Zebrano premii na kwotę 9,093.991 koron. Wypadków pożaru było 5791, więcej o 617, niż w roku poprzednim.

Po interpelacji del. Łukasiewicza, który zalił się na zbyt wielkie koszty administracyjne i po wyjaśnieniach dyr. Romera, że pośród 30 Towarzystw Ubezpieczeń w Austrii — krakowskie zajmuje miejsce 24-te pod względem wysokości kosztów administracji, (tamtych 23 Towarzystw ma koszty większe) — udzielono dyrekcji absolutoryum.

Z porządku dziennego referował p. Garapich o dziale gradowym a p. Konstanty Lipowski o dziale ubezpieczeń na życie. W dziale ubezpieczeń na życie był rok ubiegły najpomyślniejszym z dotychczasowych. Zgromadzenie uchwaliło dyrekcji absolutoryum i przyjęło do wiadomości rozdział zysków.

Następnie wylosowano 8 członków rady nadzorczej, których mandat po upływie trzechlecia według statutów się kończy. Zostali wylosowani: hr. Antoni Wodziecki, Mieczysław Urbański, hr. Klemens Dzeduszycki, Maryan Dydyński, Zdzisław Obertyński, Konstanty Lipowski, Breuer Jan i Władysław Krański.

Po wspólnym obiedzie delegatów, urządzonym w Grand-Hotelu, odbyło się drugie ogólne posiedzenie po godzinie 5. Do rady nadzorczej wybrani zostali na lat sześć z okręgu Kraków miasto dr. Konstanty Lipowski, z okręgu Lwów-Przemysł Jan Breuer, z okręgu Brzeżany-Tarnopol Klemens hr. Dzeduszycki, z okręgu Złoczów-Zółkiew dr. Zdzisław Obertyński, z okręgu Bochnia-Nowy

Sącz Maryan Dydyński, z okręgu Jasło-Sanok Mieczysław Urbański, z ogólnego wyboru Antoni hr. Wodziecki i dr. Władysław Krański. Na trzy lata w miejsce Marszałka krajowego Andrzeja hr. Potockiego i del. Dobka wybrano Mieczysława Sędzimir i Kazimierza Agopsowicza, a do komisji rewizyjnej Zdzisława Włodka.

Na tem prezes Męciński o g. 7 wieczorem zamknął obrady.

Rada nadzorcza Towarzystwa wzaj. ubezpieczeń w Krakowie zatwierdziła umowę reasekuracyjną w dziale ubezpieczeń od gradu z Towarzystwem „Ceres“ w Warszawie. W dziale życiowym zatwierdzono sprawę dotacyi funduszu emerytalnego dla zasłużonych akwizytorów. Rada nadzorcza już ukończyła swe czynności.

Zarząd kolei Lwów-Bełzec ogłasza sprawozdanie za r. z. które wykazuje dochód w sumie 659.684 K., rochód w sumie 425.682 K., zatem nadwyżkę wynoszącą 223.971 K.

Walne zgromadzenie akcyonaryuszy kolei Południowej odbyło się d. 28 b. m. w Wiedniu. Grupa akcyonaryuszy wniosła protest przeciw temu, że trzy i pięcioprocentowe obligacje pierwszeństwa płatne są i oprocentowane w złocie. Protest żąda rozstrzygnięcia tej sprawy w drodze prawnej i dopuszczenia do obrad nad tą sprawą także trzech zastępców akcyonaryuszy i kuratora. Uchwalono zwołać wkrótce nadzwyczajne walne zgromadzenie celem przeprowadzenia zmiany statutu w tym kierunku, aby w radzie nadzorczej zasiadał także zastępca akcyonaryuszy z Niemiec. Zarządowi Towarzystwa udzielono absolutoryum.

Kolejowy ruch towarowy między Austro-Węgrami i Niemcami. Berliński *Reichsanzeiger* ogłasza specjalną umowę międzynarodową o ruchu towarowym kolejowym dla ruchu między Niemcami i Austro-Węgrami. Umowa ta wchodzi w życie z dniem 1 czerwca r. 1902.

Walne zgromadzenie austriackiego Lloyd'u przyjęło sprawozdanie za r. 1901. Czysty zysk wynosił 1,038.000 kor. Uchwalono wnioski rady nadzorczej o wypłaceniu dywidendy w kwocie 42 kor. za akcje, co wyniesie sumę 1,008.000 kor. Resztę przeniesiono na nowy rachunek.

(2) Wykaz dochodów z przewozu na e. k. austriackich kolejach państwowych, oraz na kolejach prywatnych, zarządzanych przez Państwo, tudzież z żeglugi na jeziorze Bodeńskim, za miesiąc kwiecień 1902 r., w porównaniu z dochodami z kwietnia r. 1901:

I. Koleje państwowe w całej Austrii: 19,061.400 koron więcej o 1,298.891 koron.
II. Wiedeńska kolej miejska: 471.300 koron, więcej o 42.913 koron.

III. Koleje prywatne w Galicyi i na Bukowinie:

1. Borki Wielkie-Grzymałów: 11.100 koron, mniej o 701 koron;
2. Bukowińskie koleje lokalne, 143.700 koron, więcej o 4764 koron;
3. Chabówka-Zakopane: 17.500 koron, więcej o 47 koron;
4. Delatyn-Kołomyja-Stefanówka: 27.300 koron, więcej o 5.048 koron;
5. Dolina-Wygoda: 10.600 koron, więcej o 2886 koron;
6. Kołomyjskie koleje lokalne: 8.500 koron, więcej o 248 koron;
7. Kraków-Koemyrzów, 5.300 koron, więcej o 501 koron;
8. Lwów-Bełzec (Tomaszów): 36.000 koron, więcej o 8.685 koron;
9. Lwów (Kleparów)-Janów: 2.700 koron, mniej o 68 koron;
10. Łupków-Cisna: 8.300 koron, mniej o 17 koron;
11. Wschodnio-galicyjskie koleje lokalne: 83.300 koron, mniej o 1.272 koron;
12. Piła-Jaworzno: 6.100 koron; więcej o 4.618 koron.
13. Trzebinia-Skawce: 12.800 koron, mniej o 11.463 koron.
14. Nowe bukowińskie koleje lokalne: 95.100 koron, więcej o 682 koron;

Razem wszystkie koleje prywatne w całej Austrii, w zarządzie Państwa prowadzone: 1,351.800 K., więcej o 84.403 K.

IV. Żegluga na jeziorze Bodeńskim: koron 32.800, więcej o 2.690 koron;

Ogółem cały dochód 20,917.300 koron więcej o 1,423.517 koron.

Ażio przy opłatach cłowych, uiszczanych w srebrze, wynosi w miesiącu czerwcu b. r. 19 1/2 pre.

Sprawa cukrowa w Niemczech. Onegdaj rozpoczęły się w Berlinie narady wybranej przez parlament komisji dla zbadania konwencji cukrowej. Spodziewają się, że narady skończą się do soboty i że po ponownym otwarciu parlamentu dnia 3 czerwca nastąpi drugie czytanie przedłożenia rządowego. Przyjęcie jego ma być zapewnione.

Bankructwa w Niemczech. Wierzyciele masy konkursowej *Treber-trocknungs-Gesellschaft* otrzymają 2 pre.

Kalendarz rybacki. Przez cały czerwiec wolno łowić: brzanki, brzany, cyrty, leszcza i raka samiec.

Raki samce wolno łowić i sprzedawać. Złowione ryby i raki muszą mieć przepisana miarę.

W czerwcu rozpoczyna się właściwa pora dla sportu wędkowego; pierwsza połowa miesiąca bardzo dobra do łapania pstrąga.

Wiedeń, 30-go maja. (Kursa giełdy wiedeńskiej). Losy: a) procentowe: Austriackie zakładu krajowego z oblig. pr. z roku 1880 3-prc. 267—, Austr. zakł. kr. z obl. pr. z r. 1889 3-prc. 263-25, Tow. żegl. na Dunaju 100 zł. m. k. 4-prc. —, Uregul. Dunaju z 1870 r. 100 zł. 5-prc. 285-50, Węg. Banku hip. po 100 zł. 4-prc. 256—, Potyczka serb. prem. po 100 fr. 2-prc. 82-50, Tureckie oblig. prem. kolej. po 400 fr. 106-25, b) bezprocentowe: Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł. 19-16, Zakł. kred. dla h. i p. po 100 zł. 438—, Clary 40 zł. m. k. 183—. Pożyczka m. Insubruku 20 zł. 82—. Losy m. Krakowa 20 zł. 74-80, Pożyczka m. Lublany 20 zł. 72—, Ofen 40 zł. 185—, Palfy 40 zł. m. k. 189—, Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł. 87—, Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł. 25-25, Losy fund. Arcyksięcia Rudolfa 10 zł. 80—. Salma 40 zł. m. k. 235—, Pożyczka Salzburga 20 zł. 75-25, Pożyczka St. Genosi, 40 zł. m. k. 264—, Losy komunalnem. Wiednia z 1874 r. 428—.

Wiedeń, 31 maja. Cukier (spokojne) 17-10 do —. Spirytus 37-80 do —. Nafta niezmienniona.

Wiedeń, 31 maja. Targ zbożowy. (Kursa w koronach i po 50 klg.) Pszenica na jesień 8-06 do 8-07. Pszenica na wiosnę — do —. Pszenica na maj-czerwiec 9-24 do 9-25. Żyto na wiosnę — do —. Żyto na maj-czerwiec 7-65 do 7-66. Żyto na jesień 7-05 do 7-06. Kukurudza na maj-czerwiec 5-47 do 5-48. Kukurudza na czerwiec-lipiec — do —. Kukurudza na lipiec-sierpień 5-50 do 5-51. Owies na wiosnę — do —. Owies na maj-czerwiec 7-52 do 7-53. Owies na jesień 6-14 do 6-15. Rzepak na sierpień-wrzesień 12-15 do 12-25. Rzepak na wrzesień-październik — do —. Rzepak na styczeń-luty — do —. Olej rzepakowy na kwiecień-maj — do —.

Usposobienie: w pszenicy i życie zwykłe, zresztą silne. — Pogoda: piękna.

Budapeszt, 31 maja. Targ zbożowy. (Kursa w koronach i po 50 klg.) Pszenica na maj — do —. Pszenica na październik 7-84 do 7-86. Pszenica na kwiecień — do —. Żyto na kwiecień — do —. Żyto na maj — do —. Żyto na październik 6-71 do 6-72. Owies na kwiecień — do —. Owies na maj — do —. Owies na październik 5-82 do 5-83. Kukurudza na maj — do —. Kukurudza na lipiec 5-21 do 5-22. Kukurudza na sierpień 5-28 do 5-29. Kukurudza na październik — do —. Rzepak na sierpień 11-65 do 11-75.

Oferty na pszenicę mierne. — Chęć kupna: dobra. — Usposobienie: silne. — Pogoda: piękna.

Berlin, 31 maja. Banknoty austriackie 85-20, Spirytus 34-20.

Frankfurt, 31 maja. Austriackie Kredyty 215-30, Koleje państwowe —, Alpy —, Disconto 185—, Laura —, Montany —.

Paryż, 31 maja. Trzyprocentowa renta 101-45. Mąka 26-60.

Giełda towarowa. Cukier surowy loco Aussig 17— do 17-10, loco Okomunieć 16-30 do 16-40, loco Berno-Wiedeń 16-40 do 16-50, na czerwiec loco Aussig 17— do 17-10. Cukier w kostkach: prima 88-75 do 89—, secunda 88-25 do 88-50. Spirytus kontyngentowany: loco Wiedeń 37-80 do 38-20. Nafta kaukaska: transito Tryest 7-50 do 8—, galicyjska przeźroczysta 31— do 31-50. (Ceny w koronach).

Targ zbożowy.

Lwów, 31go maja. Waluta koronowa. Cena za 50 kg. loco Lwów. Pszenica gotowa 9-60 do 9-80, pszenica na termin 7-50 do 8-—, żyto gotowe 7-— do 7-25, żyto na termin 5-75 do 6-—, owies obrocny gotowy 7-— do 8-20, owies obrocny na termin 5-— do 5-50, jęczmień pastewny 6-25 do 6-50, jęczmień browarniczy 6-50 do 7-—, rzepak 10-75 do 11-25, lnianka — do —, groch pastewny 6-50 do 7-50, groch do gotowania 8-25 do 10-—, wyka 7-— do 7-50, nasienie lniane — do —, nasienie konopne — do —, bób — do —, bobik 6-35 do 6-50, hreczka 7-60 do 8-25, kukurudza nowa 6-30 do 6-50, kukurudza stara — do —, chmiel za 56 kilo — do —, konieczyna czerwona 50-— do —, konieczyna biała 50-— do 70-—, konieczyna czarna 60-— do 80-—, tymotka —

Spirytus loco za 50 litr. gotowy parafinowy 16-— do 16-25, za 50 litr. parafinowy na termin — do —, wazony — do —, ekskontyngentowy 16-— do 16-25.

Uposobienie co do owsa i żyta dobre, co do innych produktów, dla dość utrudnionego obrotu, słabsze.

Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej i przemysłowej o cenach zboża i produktów we Lwowie od 21 maja do 27 maja b. r. bez opłaty akcyzowej. (Waluta koronowa). Pszenica 9-58 do 9-80, żyto 7-05 do 7-30, jęczmień browarny 6-50 do 6-90, pastewny 6-25 do 6-50, owies 7-85 do 8-20, hreczka 7-60 do 8-25, kukurudza zeszlaczona 6-25, do 6-40, kukurudza nowa — do —, proso — do —, groch do gotowania 8-15 do 9-75, groch pastewny 6-50 do 7-25, soczewica — do —, tasola — do —, bobik 6-25 do 6-50, wyka 7-— do 7-40, konieczyna czerwona 50-— do 47-50, konieczyna biała 50-— do 65-—, konieczyna czarna 50-— do 80-—, tymotka — do —, anyż rosyjski 25-— do 26-—, anyż płaski — do 25-—, kminek — do —, rzepak nowy — do —, rzepak nowy 10-25 do 11-15, lnianka — do —, nasienie lniane 12-50 do 13-—, nasienie konopne — do —, chmiel — do —, nowy — do —, lój 36-— do 37-50, nafta zwykła 15-— do 16-—, nafta lampowa 17-— do 18-—, wosk ziemny — do —, wszystko za 50 kilogramów, płótno — do —, skóry surowe — do —, 10.000 litr-procentowy, kontyngentowy bez podatku konsumcyjnego 34-25 do 34-50.

STATNIA POCZTA

Z tradycyjną okazałością, z rozwinięciem całego przepychu dworskiego i kościelnego odbyła się przedwczoraj w Wiedniu procesja Bożego Ciała. Najj. Pan zjechał przed tum św. Szczepana w towarzystwie Najd. Arcyksięcia Franciszka Ferdynanda galową karocą ciągniętą przez ośm koni. — W dalszych karocach zaprzężonych w sześć koni jechali Najd. Arcyksiężęta: Fryderyk, Rainer, Leopold Salvator, Franciszek Salvator, Piotr Ferdynand, Henryk Ferdynand, Leopold Ferdynand, Józef Ferdynand, Otto i Ferdynand Karol. Tłumy ludności witały Monarchę grzmiącymi okrzykami. W procesji, która obyla się przy prześlicznej pogodzie, otaczali Najj. Pana Najd. Arcyksiężęta i dziekani austro-węgierskich orderów. W pochodzie znajdowali się wszyscy najwyżsi dostojnicy dworscy, wspólni i austriacycy Ministrowie, cała generalicya, tajni radcy, podkomorzowie i kawalerowie wyższych orderów. Z balkonu ujeżdżalni dworskiej przypatrywali się procesji Najd. Arcyksiężęta i Arcyksiężniczki. Uroczystość zakończyła się defiladą wojskową przed Najj. Panem.

Z Budapesztu donoszą, iż przybyła tam deputacya z miast: Jasła, Pilzna i Ropczyce, w skład której wchodzi pp. Gorayski, Kotarski, Metzger, dr. Steinhaus i dr. Pawłowski i była u P. Ministra wojny w sprawie budowy kolei Jasło-Debica i Jasło-Konieczna. P. Minister wojny uznał tę kolej za bardzo ważną i pożyteczną.

Z Berlina piszą, że znana deklaracya Koła polskiego w Izbie pruskiej przeciw nowemu antypolskiemu przedłożeniu rządowemu o tyle nie wywarło pożądanego wrażenia, że p. Szuman odczytał ją głosem tak cichym, iż mogło ją słyszeć zaledwie najbliższe otoczenie. A jeżeli chodziło o wywołanie wrażenia gremialnem wyjściem posłów polskich

z sali, to cel nie został osiągnięty. W sali sejmowej podczas rozpraw, panuje ciągle *vacat-vient*. Wskutek tego spokojne wyjście trzynastu posłów, nie może nawet zwrócić uwagi. W pierwszej chwili *exodusu* Polaków nawet niepostrzeżono. Dopiero na korytarzach koledy niemieccy dowiedzieli się, iż Koło polskie postanowiło nie brać dalszego udziału w obradach.

Ta taktyka była przedmiotem ożywionych sporów na dwóch posiedzeniach Koła. Nie wszyscy członkowie godzili się na nią. Zyskała jednak większość. Abstynencyę tę atoli postanowiono tylko na czas pierwszej dyskusji. Skoro projekt ustawy wróci z komisji i kiedy przyjdzie czas drugiego czytania, posłowie polscy wezmą udział w rozprawach i wystąpią z ostrą krytyką. Projekt stanie prawdopodobnie w bardzo bliskim czasie na porządku dziennym obrad pełnej Izby. Większość rządowa w komisji nie będzie długo nad nim radziła. Właściwie sam fakt odesłania projektu do komisji jest tylko formalnością, na którą rząd zgodził się z powodu olbrzymiej sumy kredytu.

Kancelarz hr. Bülow odbył onegdaj dłuższą konferencyę z prezesem komisji kolonizacyjnej dla Prus Zachodnich i Poznańskiego, dr. Wittenburgiem.

Z Hanoweru telegrafują do dzienników wiedeńskich, że w dniach ostatnich 350 węgierskich i austriackich robotników rolnych zajętych w okręgu rządowym Aurich otrzymało rozkaz opuszczenia w przeciągu dwóch tygodni granic cesarstwa niemieckiego.

Według prywatnych doniesień z Petersburga otrzymanych w Berlinie i Londynie miano wykonać zamach rewolwerowy na gubernatora charkowskiego, ks. Obolenskiego. Strzał chybił celu.

Z Sofii donoszą: Rządowi bułgarskiemu udało się wpłynąć uśmierżając na komitety macedońskie w sprawie nominacyi Firmiliana na metropolitę Ueskibu. Nominacya ta w tych dniach będzie ogłoszoną i nie wywoła poważniejszych zakłóceń. Jest nadzieja, że egzarcha bułgarski nie spełni groźby podania się do dymisji. W ogóle sytuacya bałkańska złagodniała pod wpływem pokojowym mocarstw.

Naczelnny komisarz Krety, książę Jerzy grecki, wybiera się w roku bieżącym znowu na objazd dworów, opiekujących się Kretą, celem poparcia idei przyłączenia wyspy do Grecji, czego życzy sobie już nawet mahometkańska ludność Krety. W. Porta nie odpowiedziała dotąd na notę zbiorową czterech mocarstw opiekuńczych z dnia 27 marca b. r., w której żądano dalszych ustępstw na rzecz samorządu kretańskiego (odrębnej flagi kretańskiej, prawa wydawania pasportów i t. d.).

Francuskie przesilenie ministeryalne jeszcze nie skończono. Jutro zbierze się Izba i dotąd nie wiadomo czy przed nią stanie już nowy gabinet, czy też jeszcze stary prezes Waldeck-Rousseau. Decyzya zapewne dziś zapadnie.

Dotąd pp. Humbert nie tylko nie zostali aresztowani, ale nawet nikt nie wie dokładnie, gdzie ta zarna para się ukrywa. Jedni widzieli ich w Liverpoolu, zład mieli odpłynąć do Argentyny, drudzy chcieli ich widzieć w Berlinie; tymczasem *Neue Freie Presse* otrzymała z Berlina następujący telegram: Jak donoszą z Aten, zawiadomiony został francuski konsul w Pireusie, że małżonkowie Humbert znajdują się na niemieckim parowcu w drodze do Aten. W sprawie wydania zbiegów władze greckie już się naradzały.

Z Madrytu donoszą: Rząd zgodził się na następujące zasady nowego prawa o stowarzyszeniach: Kongregacye religijne nie mogą powstawać bez upoważnienia rządu. Muszą one poddawać się nadzorowi rządu i państwowych organów szkolnych. Ze względu dobra publicznego mogą być rozwiązane. Sagasta przemawiał za odcwiczeniem całej sprawy do jesieni.

Wszystkie londyńskie dzienniki bez wyjątku stwierdzają, że zawarcie pokoju nie ulega żadnej wątpliwości. W poniedziałek albo we wtorek będzie ono ogłoszono. Jeżeli nastąpiła zwłoka, to tłumacza ją dzienniki narodowym charakterem Boerów, którzy wszystko lubią dziesięć razy rozważyć nim zdecydują się na krok stanowczy.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Rada państwa.

Wiedeń, 31 maja. W Izbie panów w dyskusji nad budżetem Ministerstwa sprawiedliwości przemawiał p. Lamassch i wskazywał na konieczność reformy wojskowej procedury karnej, zawierającej przestarzałe postanowienia. Odpowiadał szef sekcji Klein. Następnie przyjęto budżet Ministerstwa sprawiedliwości i wszystkie inne działy budżetu. Na wniosek referenta przystąpiono natychmiast do 3 czytania i załatwiono cały budżet w trzecim czytaniu. Następnie zaczęło się posiedzenie tajne z powodu pewnej sprawy nietykalności poselskiej.

Wiedeń, 31 maja. Izba panów zebrała się o kwadrans na 11 na posiedzenie i prowadzi w dalszym ciągu dyskusyę budżetową mianowicie nad budżetem Ministerstwa handlu.

W Izbie posłów po odczytaniu interpelacyi i wniosków rozpoczął się dalszy ciąg dyskusji generalnej nad ustawą o zniesieniu handlu terminowego zbożem. Przemawia generalny mówca *pro* poseł Peschka.

Kraków, 31 maja. (Tel. prywatne.) Zastępstwo dyrektora krakowskiego okręgu skarbowego, z powodu zgonu br. Dzieduszyckiego, objął radca skarbu Drak.

Pogrzeb odbędzie się dziś o 5 po południu. Na cmentarzu ma przemawiać radca Drak. Z okręgu przybyło na pogrzeb wielu urzędników.

Kraków, 31 maja. (Tel. prywatne.) Dziekanem wydziału prawa i administracyi na Wszechnicy Jagiellońskiej wybrano dziś w południe jednomyślnie radcę Dworu prof. dr. Fryderyka Zolla (starszego).

Wiedeń, 31 maja. Najj. Pan udał się do Bruck nad Litawą na inspekyę wojsk zebranych w tamtejszym obozie.

Wiedeń, 31 maja. Austriacki kartel żelazny ukonstytuował się wczoraj na podstawie wypracowanego projektu, z zastrzeżeniem, że węgierskie huty do niego przystąpią. Wybrano komitet dla rokowań z węgierskimi przedsiębiorcami.

Wiedeń, 31 maja. Książę Ferdynand bułgarski przybędzie w niedzielę do Ebenthal a dnia 5 czerwca odjedzie do Rosyji.

Bruk n. Litawą, 31 maja. Najj. Pan przybył tu dziś rano na przegląd wojsk. Powitali Monarchę: komendant korpusu generał broni Uexküll i naczelnicy władz. Jego Ces. Mości towarzyszyli: Najd. Arcyksiążę Rainer, trzej generalni inspektorowie wojsk, gen. inspektor artylerji Kropatschek i zagraniczni *attachés* wojskowi. Monarcha odbył przegląd 6, 62 i 43 p. p. oraz 1 p. p. obr. kraj. Przegląd zakończył się skombinowanym ćwiczeniem.

Zweibrücken, 31 maja. W szybie Wilhelmie skutkiem eksplozyi gazów 8 górników poniosło śmierć, a 1 jest ciężko ranny.

Budapeszt, 31 maja. Wydział Stowarzyszenia dziennikarzy uchwalił rozpocząć akcyę w całym kraju na rzecz ofiar katastrofy na Martyniec.

Warszawa, 31 maja. (Tel. prywatne.) Odkryto tu defraudacyę kwoty 50.000 rubli w biurze naczelnika kraju Czertkowa. Defraudacyę popełnił niejaki Karacejew, pomocnik referenta general-gubernatora przez przeciąg 2 lat.

Warszawa, 31 maja. (Tel. prywatne.) Sienkiewicz bawił onegdaj w Oblegorku przez jeden dzień. Włościanie powitali go chlebem i solą. Wystawiono bramę tryumfalną, ubraną zieleńią i kwiatami i ozdobioną literami „H. S.“ Sienkiewicz wrócił na drugi dzień do Warszawy. Za dwa tygodnie przeniesie się do Oblegorka na stałe z rodziną i przepędzi tam lato.

Warszawa, 31 maja. (Tel. prywatne.) Dzienniki donoszą, że zastępy kolei rosyjskich i pruskich odbędą wkrótce narady w sprawie połączenia Kalisza z granicą pruską.

Berlin, 31 maja. Wczoraj rozpoczęły się obrady komisji dla ustawy o podatku cukrowym. Przyjęto bez dyskusji zniesienie drugiej i trzeciej części ustawy istniejącej. Przy artykule II, który ustanawia podatek od cukru w wysokości 16 marek na centnar metryczny, niektórzy posłowie żądali stopniowego zniesienia cła względnie podatku od cukru. Sekretarz stanu Thielmann obawia się, że przez przyjęcie tych wniosków zmniejszyłyby się nadto dotkliwie dochody państwowe. Trzeba się i tak liczyć w przyszłym roku z deficytem 70 do 80 milionów. Minister skarbu Rheinbaben zwraca również uwagę, że obecna sytuacya finansowa państwa wymaga wielkiej ostrożności i oświadcza, że jest zamiar podwyższenia podatku od piwa i tytoniu.

Berlin, 31 maja. Komisya sejmowa dla przedłożenia rządowego w sprawie milionów na kolonizacyę przyjęła 13 głosami przeciw 7 przedłożenie rządowe bez zmiany.

Berlin, 31 maja. Na zamku królewskim wydał cesarz Wilhelm bankiet na cześć szacha perskiego. Wymieniono obustronnie toasty.

Bukareszt, 31 maja. Dziennik urzędowy stwierdza, że wiadomość niektórych dzienników o rozpisaniu powszechnej subskrypcyi na pożyczkę wewnętrzną jest nieprawdziwa.

Paryż, 31 maja. Republikańskie grupy uchwaliły postawić kandydaturę Bourgeois na prezydenta Izby dep.

Madryt, 31 maja. Agencya Fabra donosi z Barcelony, że aresztowano tam wielu karlistów.

Kopenhaga, 31 maja. Biuro Ritzau uważa wiadomość o rewizycie króla Chrystyana w Paryżu, jako nieprawdopodobną.

Kapsztat, 31 maja. Powodem ustąpienia ministra dla robót publicznych, Smarta, była różnica zdań między nim a prezydentem ministrów w sprawie zawieszenia konstytucyi.

Południowo-afrykańskie rokowania pokojowe.

Londyn, 31 maja. Na zgromadzeniu w Leeds powiedział Roseberry, że za kilka dni będą znane warunki pokoju i wyraził nadzieję, że wszyscy będą popierali rząd w usiłowaniach pacyfikacyjnych.

Londyn, 31 maja. W Izbie niższej oświadczył Balfour, że prawdopodobnie w poniedziałek będzie mógł dać wyjaśnienia w sprawie rokowań pokojowych z Boerami.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 31 maja 1902. — Giełda poranna. (Vorbörse). Godzina 10 minut 30. Marki 117-35, Renta majowa 101-65, Węgierska renta koronowa 97-80. Akcyje anstryackiego Zakładu kredytowego 692-—, Akcyje węgierskiego Zakładu kredytowego 714-—, Akcyje Anglo-banku 279-—, Akcyje Unionbanku 550-—, Akcyje Bankvereinu 453-—, Akcyje Länderbanku 425-50, Akcyje Kolei państwowych 691-50, Lombardy 47-50, Akcyje Kolei Elbethal 458-—, Akcyje Fabryki broni —, Akcyje tytoniowe —, Akcyje Alpiny 413-—, Akcyje Rima Muranyi 519-—, Akcyje Praskiego Towarzystwa zel. —, Losy tureckie 106-50, Ruble 253-25, 4-prc. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 96-80, 4 prc. Listy zastawne Banku kraj. 97-—, 56 l. listy Tow. kredytowego ziemskiego 96-10.

Uposobienie: słabe.

Wiedeń, 31 maja 1902. — Giełda południowa (Mittagsbörse). Godz. 12 min. 30. Marki 117-35, Renta majowa 101-65, Węgierska renta koronowa 97-80, Akcyje austr. Zakładu kredytowego 691-75, Akcyje węg. Zakładu kredytowego 713-—, Akcyje Anglo-banku 279-—, Akcyje Unionbanku 550-—, Akcyje Bankvereinu 453-—, Akcyje Länderbanku 425-—, Akcyje Kolei państw. 692-50, Lombardy 40-—, Akcyje Kolei Elbethal 457-—.

Wiedeń, 31 maja 1902. — Zamknięcie giełdy (Schlussbörse). Godz. 2 min. 30. Akcyje austriackiego Zakładu kredyt. 691-75, Akcyje węgierskiego Zakładu kredyt. 711-—, Akcyje Anglobanku 279-—, Akcyje Unionbanku 549-—, Akcyje Länderbanku 424-55, Akcyje Bankvereinu 452-50, Akc. Bodencredit 953-—, Akcyje galicyjskiej Banku hipotecznego 545-—, Akcyje Kolei państwowych 691-25, Akcyje Kolei Południowej 46-50, Akcyje Tramwasy A 284-—, Akcyje Tramwasy B —, Akcyje Kolei Elbethal 453-—, Akcyje Kolei Czerniowieckiej —, Akcyje Kolei Czerniowieckiej —, Akcyje Alpiny 412-50, Akcyje Rima Muranyi 518-—, Akcyje Praskiego Towarzystwa zel. 1565-—, Akcyje Fabryki broni 326-—, Akcyje Tureckie tytoniowe 97-65, Obligacye węgierskiej indemnizacyi 97-65, Renta majowa 101-60, Austriacka Renta koronowa 99-70, Węgierska Renta koron. 96-50, 56 l. Listy Tow. kredytowego ziem. 97-—, 4 prc. Listy Banku krajowego 97-—, 4 prc. pre. Listy Banku krajowego 101-50, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 96-25, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 100-60, 5 prc. Gal. Listy Banku hipotecznego 110-—, 4-prc. Gal. Obligacye propinacyjne 98-90, 4-prc. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 97-40, 4-prc. pożyczka miasta Lwowa 94-50, Losy tureckie 106-50, Marki 117-30, Ruble 253-50.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krochowicki

Dr. Uhma powrócił.

Dr. A. Z. Kołaczkowski

po odbyciu specjalnych studyów na klinikach we Lwowie i Berlinie ordynuje od 15. kwietnia do 1. października w Karlsbadzie Stadt Athen vis à vis koloanady Mühlbrunn.

Fabryka asfaltu i papy dachowej

Szeligi-Łyszkiewiczza inżyniera

Lwów — Marcina 29,

osusza gorącym asfaltem, jako jedynym środkiem, najbardziej zawilgocone ściany w pomieszkaniach, niszczy grzyb drzewny.

W sprawie konwersji

Akcyi Kolei Karola Ludwika raczą się właściciele tychże akcyj porozumieć z domem bankowym

Sokal & Lilien

Zlecenia z prowincyi wykonujemy odwrotną pocztą.

Najtaniej karty wizytowe, zaproszenia ślubne wykonuje w grawurze litografii stauropiglańska l. 9, wizytówki już od 1 zł. i wyżej.

Zapisy

przyjmuje codziennie od godz. 10-tej przed południem do godziny 2-giej

Stanisław Sachs

nauczyciel tańców

ulica Pańska l. 17, drzwi Nr. 8.

C. k. uprzyw. galicyjski akcyjny

Bank hipoteczny

Oddział depozytowy

przyjmuje wkładki i wypłaca zaliczki na rachunek bieżący, przyjmuje do przechowania papiery wartościowe i udziela na takowe zaliczki.

Nadto zaprowadzono na wzór instytucyj zagranicznych tak zwane

Depozyta schowkowe

(Safe Deposits).

Za opłatą 25 do 35 zł. a. w. rocznie depozytariusz otrzymuje w stalowej kasie pancernej schowek do wyłącznego użytku i pod własnym kluczem, gdzie bezpiecznie a dyskretnie przechowywać można swoje mienie lub ważne dokumenty.

W tym kierunku poczynił Bank hipoteczny jak najdalej idące zarządzenia.

Przepisy, odnoszące się do tego rodzaju depozytów, otrzymać można bezpłatnie w oddziale depozytowym

Od wielu lat doświadczone środki domowe

Franza Wilhelma

aptekarsza

C. k. nadwornego dostawcy w Neunkirchen, Niższa Austrya.

Franza Wilhelma herbata przeczyszczająca 1 pakiet K. 2.— Skrzynka pocztowa 15 paczek K. 24.—

Wilhelma sok zielony

1 faszka K. 250. Skrzynka pocztowa 6 flaszek K. 10.—

C. k. uprzyw.

Wilhelma nacierania płynne „Bassorin“

1 flakonik K. 2.— Skrzynka pocztowa 15 sztuk K. 24.—

Wilhelma plaster

1 pudełko 80 h., 1 tuzin pudełek K. 7.—, 5 tuzinów pudełek K. 30.—

Skrzynka pocztowa franco opakowanie do każdej austr. węg. stacyi pocztowej.

Dostać można we wszystkich aptekach w znanych oryginalnych opakowaniach, gdzie dostać nie można wysyłka wprost.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 31. maja 1902.

HOTEL GEORGE.

PP. W. Jechalski z Warszawy, G. Rentier ze Skocyi.

HOTEL EUROPEJSKI.

PP. A. Melberchowski z Horyhład, B. Skibniewski z Rosyji.

HOTEL IMPERIAL.

PP. W. Krzysztofowicz z Jasienowa, A. Schubert z Pragi.

HOTEL FRANCUSKI.

PP. B. Makomaeki z Królestwa polskiego, K. Gizowski z Krakowa.

HOTEL CENTRALNY.

PP. J. Małecki z Lądzińskiego szlach., T. Korytowski ze Sronie.

Wystawy i Muzea.

Muzeum imienia Lubomirskich.

W dniu powszednie otwarte od godziny 9 do 1 z południa, we wtorek i piątek od godziny 3 do 5, a w niedzielę przed południem po godzinie 11 do 1.

Nieustająca wystawa wyrobów przemysłu krajowego otwarta codziennie w domu niegdys Biesiadeckich (przy placu Halickim). Wstęp wolny w poniedziałek, czwartek i piątek, w inne dni 20 hal. — Wszystkie przedmioty na sprzedaż.

Muzeum przemysłowe miejskie

otwarte codziennie (z wyjątkiem poniedziałków) od godziny 9 rano do godziny 3 po południu, w niedzielę i święta od godziny 10 rano do godziny 1 z południa. — Biblioteka muzealna otwarta codziennie od godziny 11 przed południem do godziny 3 po południu w niedzielę i święta od godziny 10 do godziny 1. — Wstęp w dniu powszednie 40 hal., w niedzielę wolny.

CENNIK

Lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, dnia 31. maja 1902.

I. Akcyje za sztukę.

	placa	žadaja
	waluta koron.	waluta koron.
Banku hip. gal. po 200 zł. (400 kor.)	545	—
Banku gal. dla handlu i przem. po 200 zł. (400 kor.)	350	380
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. mk. (400 kor.)	420	424
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze (400 kor.)	566	570
Gal. w Rzeszowie po 200 zł. (400 k.)	—	100
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor.	—	350
Tow. dla gal. przedsięb. elektrycznych wod. po 200 zł. (400 kor.)	400	420

II. Listy zastawne za 100 kor.

	placa	žadaja
Banku h. g. 5% w. a. wyl. z 10% los. w 50 l.	109 70	—
" " 4 1/2% " " los. w 50 l.	100	—
" " 4% " " los. w 50 l.	95 80	96 50
" kraj. 4 1/2% " " los. w 51 l.	101	101 70
" " 4% " " los. w 57 l.	97	97 70
Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisja)	95 80	96 50
Tow. kredyt. galic. ziemsk. 4% los. w 4 1/2 lat	95 80	96 50
" " 4% los. w 56 lat	96 30	97

III. Obligacje za 100 kor.

	placa	žadaja
Gal. funduszu propin. 4% w. a.	98 50	—
Bankow. funduszu propin. 5% w. a.	102 50	—
Komunalne Banku kr. 5% (2 em.)	102 30	103
" " 4 1/2% (3 em.)	100 70	—
" " 4% (4 em.)	96 30	97
Kolej. lokalne dtto 4% po 200 kor.	97 20	97 90
Pożyczki kraj. 6% w. a. z r. 1873	94	94 7
" " 4% po 200 kor.	100	100 70

IV. Losy.

	placa	žadaja
M. Krakowa po 20 (40 kor.)	73	78
M. Stanisławowa po 20 (40 kor.)	—	—

V. Monety.

	placa	žadaja
Dukat cesarski	11 22	11 34
20 frankówka	19 10	19 30
100 rubli rosyjskich srebrnych	250	254
100 rubli rosyjskich papierowych	252 50	254 50
100 marek niemieckich	117 10	117 80

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 29. maja 1902.

	placa	žadaja
A. Ogólny dług państwa.	101.65	101.85
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	101.55	101.75
Int.-sterpień	101.45	101.65
Jednolity dług państwa w srebrze stycznia-lipiec	101.45	101.65
kwiecień-październik	101.45	101.65

August Schellenberg i Syn

Dom bankowy i kantor wymiany

we Lwowie, ul. Karola Ludwika 1.

Kupuje i sprzedaje w powyższym spisie kursów notowane papiery wartościowe najkorzystniej.

Wydawnictwo gazety losowań Nadzieja Prenumerata rocznie we Lwowie zł. 1.70 na prowincyi zł. 1.80 z dostawą.

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacje.

L. cz. E. 608,2 (3) E 753/2 (2) E. 768/2 (1) (4548 1-3)

Na żądanie Powiat. Tow. zaliczkowego w Brzozowie, odbędzie się dnia 30. czerwca 1902 o godz. 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV. licytacja a) 1) 2/6 i 2/10 z 1/6 części realności whl 295 z wyłączeniem części pb. 35/3, 2) 1/12 części realności whl. 295 ks. gr. Humniska, b) 1/9 części realności whl. 539 ks. gr. Starawieś, c) 1/4 części realności whl. 481 Starawieś, 6/13 części z połowy realności whl. 79 ks. gr. Jamnica, wraz z przyna-

leżną ścianą, składającą się ad a) z budynku na pg. 537/6, ad b) stodoły i budynku na parceli gr 841.

Części realności whl. 296 łącznie z przynależnościami, wystawione na licytację, są ocenione ad a) na 628 kor. 10 hal., a) 1/13 części realności whl. 295 na 5 kor. 83 hal., ad b) 86 kor. 78 hal. ad c) 1/14 części realności whl. 483 na 841 kor. 90 hal., 6/13 części połowy realności whl. 79 na 877 kor., przynależność ad c) 210 kor.

Najniższa cena wynosi a) a) 1) 412 kor. 06 hal., ad 2) 3 kor. 87 hal. ad b) 57 kor. 85 hal., ad c) 1) 561 kor. 26 hal., 2) 724 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które Sąd przyjmie, i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceny i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępo-

wania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazów hipotecznych dla wzmiankowanych nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Brzozów, dnia 19. kwietnia 1902.

L. 1470 (4468 3—3)

OBWIESZCZENIE.

Celem poddzierżawienia prawa propinacji wódeczanej, piwnej i miodowej, wydzierżawionego od c. k. Dyrekcji funduszu propinacyjnego w gminie miasta Jaworowa z przedmieściami, dalej w Porudnie, Porudenku, Czernilawie, Jażowie starym, Jażowie nowym, Wierzbianach całych, Załużu, Zawadowie, Olszanicy z Kierniczka, Cetuli i Porubach ad Zawadów na czas od 1. stycznia 1903 do ostatniego grudnia 1905 względnie ostatniego grudnia 1910 odbędzie się publiczna ofertowa licytacja dnia 30. czerwca 1902.

Cena wywołania za powyższe prawa niemniej i za prawo poboru opłat gminnych jako też za karczmę na przedmieściu Nakonecznem, kantynę na targowicy i miodosytnię wynosi 70000 kor. zaś wadium przy tej licytacji złożony się mające wynosi 7000 koron.

Oferty pisemne na wyż poszczególnione przedmioty dzierżawne opiewające przez oferenta własnoręcznie podpisane i opieczętowane wnieść należy dnia 30. czerwca 1902 od godziny 10 przed południem do godziny 12 w południe w Prezydium tutejszego Magistratu.

Warunki licytacyjne mogą być przejrane w godzinach urzędowych w ekspedycie Magistratu.

Jaworów, 28. kwietnia 1902.

Magistrat.

Za burmistrza:
Masiuk.

L. cz. E. 505/2 (8) (4488 2—3)

Dnia 23. czerwca 1902 o godz. 8 przed południem, odbędzie się w biurze Nr. 3 sądu tutejszego, licytacja realności objętych wyk. hip. l. 382 i 759/II. ks. gr. gm. kat. Sniatyn, z przynależnościami.

Nieruchomości te oceniono a) realność objęta whl. 759/II. gm. Sniatyn na 4126 kor., b) realność objęta whl. 382/II. gm. Sniatyn na 512 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi ad a) 2063 kor., ad b) 256 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzyć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Sniatyn, dnia 20. maja 1902.

L. cz. P. 101/98 (66) (4189 2—3)

OGŁOSZENIE.

Dnia 9. czerwca 1902 odbędzie się w sądzie obwodowym w Nowym Sączu, w biurze 105, licytacja celem wydzierżawienia majątności tabularnych w Lipnicy wielkiej i Bukowcu koło Cieżkowic.

Warunki pod któremi wydzierżawienie tych dóbr nastąpi przejrzyć można w kancelaryi sądowej w biurze 60.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Nowy Sącz, dnia 10. maja 1902.

L. cz. E. 267/2 (4) (4554 1—3)

Na żądanie Peppi Hanig zameżnej Freundlich odbędzie się dnia 27. czerwca 1902 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1 w Myślenicach licytacja realności lwh. 263 ks. gr. gm. Myślenice objętej dłużników Henryka Freundlicha, Felicyi Freundlich zameż. Krumholz, Zanety i Izaaka Freundlichów.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację jest oceniona na 3600 kor.

Najniższa cena wynosi 1800 kor. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne które się niniejszem zatwierdza, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia,

przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Myślenice, dnia 21. maja 1902.

L. 38.454 (4574 1—3)

Obwieszczenie.

W celu oddania w przedsiębiorstwo budowli konserwacyjnych na gościńcu państwowym w jarosławskim okręgu budownictwem w latach 1902, 1903 i 1904 odbędzie się dnia 9. czerwca 1902 w c. k. Starostwie w Jarosławiu licytacja ofertowa.

Koszta fiskalne budowli wykonać się mające w roku 1902 wynoszą:
W seceji drogowej Krakowice 6597 K. 31 h.
" " " Jarosław 5347 K. 96 h.
Razem 11945 K. 27 h.

Warunki przedsiębiorstwa przejrane być mogą w godzinach urzędowych w wymienionym c. k. Starostwie, gdzie także w wyż oznaczonym dniu najpóźniej do godziny 12 w południe wnoszone być mają oferty, sporządzone na blankietach urzędowych, których c. k. Starostwo bezpłatnie udzieli, a zaopatrzone marką stemplową na 1 kor. i we wadium wynoszące 5% kwoty fiskalnej z wyrażeniem opustu z cen fiskalnych nie tylko cyframi ale i literami.

Oferent winien na blankiecie na właściwym miejscu podać sekcję drogową i ofiarowany opust czy nadwyżkę cen jednostkowych bez żadnych dopisków wreszcie położyć datę i podpisać ofertę imieniem i nazwiskiem.

Oferty wnoszone być mogą na każdą sekcję drogową osobno, jeżeliby zaś oferta obejmowała kilka seceji drogowych, wtedy podać w niej należy opust lub nadwyżkę cen fiskalnych dla każdej seceji drogowej osobno, albowiem zatwierdzenie ofert nastąpi bezwarunkowo według poszczególnych seceji drogowych.

Oferty niesporządzone na blankietach urzędowych, albo zawierające jakiegokolwiek dopiski, zostaną oferentowi zaraz przez komisję zwrócone, zaś po terminie licytacji nie będą przyjmowane.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 16. maja 1902.

L. cz. E. 77/2 (4) (4558)

Dnia 28. czerwca 1902 godz. 11 z rana odbędzie się w biurze Nr. 6 Sądu tutejszego, licytacja realności lwh. 2060, 2082, 2083, 2084 ks. gr. gm. Zakopane.

Powyższe nieruchomości oceniono na 2351 kor. 41 hal.

Najniższa cena niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi 1567 kor. 60 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzyć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Nowy Targ, dnia 30. kwietnia 1902.

L. cz. E. 135/1 (32) (4518)

Na żądanie Banku krajowego dla królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem we Lwowie odbędzie się dnia 30. czerwca 1902 r. o godz. 10-tej przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 21, licytacja majątności Wiśniowa lwh. 760 ks. tab. objętej wraz z przynależnościami składającymi się z inwentarza żywego, martwego, urzędzenia chmielarni i zasiewów.

Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona na 362.073 kor. a mianowicie wartość gruntów i budynków na 321.577 kor. przynależności zaś na 40.496 kor.

Najniższa cena wynosi 241382 kor. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzyć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 16.

Takie prawa w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym ter-

minie licytacyjnym, inaczej rozszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Dla wszystkich osób interesowanych, którym edyktu licytacyjnego lub też którejkolwiek innej uchwały w tem postępowaniu później wydanej bądź wcale nie, bądź w należyłym czasie doręczyć by nie można, ustanawia się kuratorem p. adw. Dra Pisarskiego w Tarnowie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Tarnów, dnia 2. maja 1902.

L. cz. E. 401/2 (3) (4531)

Na żądanie Józefa Hillera odbędzie się dnia 11. lipca 1902 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9, licytacja 1) realności lwh. 65 ks. gr. gm. kat. Gliniaku objętej i 2) 2/8 części realności lwh. 51 ks. gr. gm. kat. Brzeziny, wraz z przynależnościami realności w Gliniaku składającymi się z 1 konia, 1 wozu, 1 pługa, 1 pary bron, i sieżakarni.

Nieruchomość ad 1 wystawiona na licytację jest oceniona na 3195 kor. 93 hal., przynależności tejże na 155 kor. nieruchomości ad 2) na 361 kor. 91 hal.

Najniższa cena wynosi ad 1) 2236 kor. 96 hal., ad 2) 241 kor. 28 hal. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzyć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Ropczyce, dnia 15. maja 1902.

L. cz. E. V. 56/2 (5) (4581)

Na żądanie Herscha Gottesmanna, zastąpionego przez adw. Dra Aleks. Jonasa, odbędzie się dnia 28. maja 1902 o godz. 11^{1/2} przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 38, licytacja realności objętej lwh. 534 ks. gr. gm. kat. Stanisławów, Jana Dankiewicza i Leontyny Dankiewicz własnej.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację jest oceniona na 141.073 kor. 90 hal.

Najniższa cena wynosi 70.536 kor. 95 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzyć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 35.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszczenia tego rodzaju, co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Stanisławów, dnia 14. kwietnia 1902.

L. cz. E. 508/2 (5) (4483)

W sprawie egzekucyjnej Nasty z D. inbaków Spiakowej pko: Aftanowi i Dyon z mu Dziubakom o zniesienie współwłasności, odbędzie się dnia 3. lipca 1902 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14 licytacja realności lwh. 128 Regetów (niżni — wyżni).

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 3420 kor.

Najniższa cena wynosi 3420 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Wierzycielom na realności tej zabezpieczonym pozostaje ich prawo zastawu bez względu na cenę przez licytację osiągniętą.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia) może każdy mający chęć kupienia przejrzyć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Gorlice, dnia 13. maja 1902.

L. cz. E. 713/1 (4) (4565)

Dnia 19. czerwca 1902 o godz. 9 przed południem, odbędzie się w tut. Sądzie w Sali rozpraw Nr. I. licytacja 1) 1/2 realności lwh. 447, 2) 1/2 lwh. 658, 3) 1/2 lwh. 659, 4) 1/2 lwh. 704, 5) 1/2 lwh. 705, 6) 1/2 lwh. 748, ks. gr. gm. Skawina oraz 7) połowa stodoły.

Nieruchomości powyższe oceniono ad 1) na 315 kor., ad 2) na 120 kor., ad 3) na 80 kor., ad 4) na 70 kor., ad 5) na 125 kor., ad 6) na 230 kor., ad 7) na 200 kor.

Najniższa cena wynosi ad 1) i ad 7) 315 kor., ad 2) 80 kor., ad 3) 53 kor. 34 hal., ad 4) 46 kor. 66 hal., ad 5) 83 kor. 33 hal., ad 6) 153 kor. 33 hal., poniżej której sprzedaż sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta odnoszące się do tej sprawy przejrzyć można podczas godzin urzędowych w tut. Sądzie w biurze Nr. 5.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Skawina, dnia 13. maja 1902.

L. cz. E. 2745/1 (5), E. 415/2 (5) (4549)

W sądzie tutejszym w biurze Nr. 6, odbędzie się dnia 17. czerwca 1902 licytacje następujących nieruchomości:

1) Realności lwh. 96 gm. Trojca ocenionej na 400 kor., o godz. 8 rano.

2) Połowy realności lwh. 1136 gminy Jezierzany, ocenionej na 2360 kor., o godz. 9 rano.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi ad 1) 256 kor. 66 hal., ad 2) 1180 kor.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzyć można w tut. Sądzie biuro Nr. 6.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Borszczów, dnia 8. maja 1902.

L. cz. E. 421/2 (4) (4566)

Na żądanie Majera Rappaporta, odbędzie się dnia 7. sierpnia 1902 o godz. 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2 w Sołotwinie, licytacja 6/21 realności lwh. 326 ks. gr. gm. Porohy objętej zobowiązanego Chaima Schaffera własnych wraz z przynależnościami, składającymi się z drzewostanu.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 4488 kor., przynależności zaś na 150 kor.

Najniższa cena wynosi 3092 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzyć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Sołotwina, dnia 21. maja 1902.

L. cz. E. 437/2 (3) (4492)

Na żądanie ks. Michała Filipowicza, odbędzie się dnia 7. sierpnia 1902 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, licytacja realności lwh. 503 ks. gr. gm. Rosin na objętej, wraz z przynależnościami, składającymi się z chaty, szopy, wychodka i studni.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 600 kor., przynależności zaś na 382 kor.

Najniższa cena wynosi 654 kor. 67 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Sołotwina, dnia 11. maja 1902.

L. cz. E. 1435/1 (4) (4567)

Dnia 13. czerwca 1902 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 6 tutejszego Sądu licytacja realności w Stariej soli lwh. 1312 z przynależnościami.

Dom z przynależnościami oceniono na 5442 kor. 40 hal.

Najniższa cena, niższej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 2872 kor. 40 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 1.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Starasól, dnia 27. marca 1902.

L. cz. E. 1584/00 (23) (4532)

Na żądanie masy konkursowej Towarzystwa wzajemnego kredytu w Sędziszowie, odbędzie się dnia 18. czerwca 1902 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9 licytacja połowy realności wyk. hip. 1 234 ks. gr. gminy kat. Ropczyce, Jakóba Połonieckiego własnej.

Nieruchomość ta jest oceniona na 620 koron.

Najniższa cena wynosi 310 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Ropczyce, dnia 3. maja 1902.

G. Zl. E. V. 459/2 (4) (4582)

Auf Betreiben der Firma L. Trischak in Wien, vertreten durch Adw. Dr. Arnold Mandl in Wien, findet am 19. Juni 1902 Vormittags 9 Uhr bei den unten bezeichneten Gerichte, Zimmer Nr. 38, die Versteigerung der Liegenschaft Grundbuch Stanislaw Einlage Nr. 1975 sammt Zubehör, bestehend aus einer Bauparzelle Kat. Zl. 1949/15.

Die zur Versteigerung gelangende Liegenschaft, ist auf 1659 Kronen.

Das geringste Gebot beträgt 1106 Kronen, unter diesem Betrage findet in Verkauf nicht statt.

Versteigerungsbedingungen und die auf die Liegenschaft sich beziehenden Urkunden (Grundbuchs-Hypothekenauszug, Catasterauszug, Schätzungsprotokolle u. s. w.) können von den Kaufstigen bei dem unten bezeichneten Gerichte, Zimmer Nr. 35 während der Geschäftsstunden eingesehen werden.

Rechte, welche diese Versteigerung unzulässig machen würden, sind spätestens im anberaumten Versteigerungstermine vor Beginn der Versteigerung bei Gericht anzumelden, widrigens sie in Ansehung der Liegenschaft selbst nicht mehr geltend gemacht werden könnten.

Von den weiteren Vorkommnissen des Versteigerungsverfahrens werden die Personen, für welche zur Zeit an der Liegenschaft Rechte oder Lasten begründet sind, oder im Laufe des Versteigerungsverfahrens begründet werden, in dem Falle nur durch Anschlag bei Gericht in Kenntnis gesetzt, als sie weder im Sprengel des unten bezeichneten Gerichtes wohnen, noch diesem einen am Gerichtsorte wohnhaften Zustellungsbevollmächtigten namhaft machen.

K. k. Bezirksgericht, Abtheilung V.
Stanislaw, am 2. Mai 1902.

L. cz. E. 541/00 (6) (4593)

Dnia 6. czerwca 1902 o godz. 11 przed południem, odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. III, licytacja połowy realności lwh. 39 ks. gr. gm. kat. Uhnów-Zastawie objętej.

Oszacowanie 320 kor.
Najniższa cena 213 kor. 34 hal.

Warunki i akta do przejrzania.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Uhnów, 8. kwietnia 1902.

Upadłości.

OBWIESZCZENIE.

Stosownie do uchwały powziętej przez ogół wierzycieli masy konkursowej S. Gabla w Jarosławiu dnia 26. listopada 1901 odbędzie się w mojej kancelaryi dnia 11. czerwca 1902 o godz. 10 rano sprzedaż połowy realności objętej lwh. 1484 ks. gr. gm. kat. Jarosław przy ul. Sobieskiego, Nr. 3 Sendera Gabla własnej z wolnej ręki t. j. z całkowitem pominięciem przepisów postępowania egzekucyjnego pod następującymi warunkami:

I) Nabywca musi objąć wszystkie ciężary hipoteczne ciężące naj sprzedac się mającej połowie realności i wszystkie zahipotekowane na tejże połowie wierzycielności tak, że prawa wierzycieli hipotecznych mają zostać przez tę sprzedaż nienaruszone;

II) Nabywca ma zapłacić dla zgłoszonych wierzycieli konkursowych, których pretensje już zostały na kwotę 210.870 kor. 96 hal. ustalone, najmniej pół procent wszystkich wierzycielności dotychczas ustalonych bez potrącenia tych wierzycielności, które na sprzedaż się mającej połowie realności są już zainstalowane a więc ma złożyć pół procent gotówką także i od wierzycielności zahipotekowanych wierzycieli, którzy te wierzycielności do masy konkursowej zgłosili i które ustalone zostały,

III) Rzeczona połowa realności zostanie sprzedaną temu, kto najwyższą cenę względnie nadwyżkę dla wierzycieli konkursowych zaoferuje i teże w gotówce do rąk moich złoży.

IV) Sprzedaż ma być wykonaną na koszt kupującego to znaczy, że kupujący musi pokryć wszystkie koszty ze sprzedażą połączone z własnych funduszy bez wliczenia tychże w nadwyżkę złożyć się mającą i w tym celu złożyć przed rozpoczęciem sprzedaży do rąk moich w gotówce 300 kor.

V) Bliższych informacji co do wysokości ciężarów ciężających na sprzedac się mającej realności, tudzież co do stanu budynków, ich rozmiarów i t. d. udzieli moja kancelarya codziennie w godzinach po południowych od 3ciej do 6tej.

Jarosław, dnia 26. maja 1902.
Zarządca masy konkursowej.
Dr. E. Ueberall.

L. cz. S. 5/98 (215) (4529)

Celem zbadania i ewentualnego aprobowania przez Wydział wierzycieli rachunku z zarządu masy konkursowej Salamona Julesa z Krynicy za czas od 23. maja 1898 do 1. maja 1902, który to rachunek podaniem de praes 13.5 1902 S. 5/98 (215) przez zarządcę masy przedłożony w biurze podpisano przejrzyć można — wyznaczam audyencyę na dzień 18. czerwca 1902 o 10 rano, na którą zarządcę masy, członków wydziału wierzycieli krydytaryusza Salamona Julesa, tudzież niniejszem edyktem wszystkich wierzycieli kon-

kursowych wzywam z tem, że im wolno odnośnie do przedłożonych rachunków poczynić na powyższym terminie uwagi swoje.

Muszyna, dnia 17. maja 1902.

C. k. komisarz konkursowy.

L. cz. S. 1/2 (10) (4576)

Otwarty do majątku Chaima Herscha Steinbrechera z Kut uchwała tusąd. z dnia 11. kwietnia 1902 do l. cz. S. 1/2 (1) konkurs znosi się po myśli §. 154 i 66 ust. konkursu.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Kołomyja, dnia 10. maja 1902.

Konkursy.

L. 1515 (4537 2-3) KONKURS.

Wydział powiatowy w Nadwórnie rozpisuje niniejszem konkurs na posadę lekarza okręgowego z siedzibą w Łanczynie.

Do tego okręgu należą gminy: Dobrotów, Hawryłówka, Krasna, Łanczyn, Majdan górny, Majdan średni, Paryszcze, Sazawka, Weleśnica.

Do tej posady na razie prowizorycznej a ustalić się mającej po jednorocznej służbie, przywiązana jest roczna płaca 1200 koron i ryczałt na objazdy w kwocie 800 koron.

Kompetenci mają się wykazać:

1. obywatelstwem austriackim,
2. dyplomem doktora medycyny,
3. znajomością obu języków krajowych t. j. polskiego i ruskiego w słowie i piśmie,
4. najmniej dwuletnią praktyką lekarską,
5. fizyczną zdolnością,
6. wreszcie muszą zobowiązać się do utrzymywania apteki domowej.

Obowiązki lekarzy okręgowych określają instrukcje służbowe z 31. grudnia 1891 Nr. 83 Dz. ust. kr., tudzież z dnia 12. czerwca 1897 Nr. 36 dz. u. kr.

Należyce udokumentowane podania należy wnieść do Wydziału powiatowego w Nadwórnie do dnia 1. lipca b. r.

Nadwórna, 27. maja 1902.

L. 2244 (4597 1-3) KONKURS.

Przy Magistracie miasta Trembowli jest do obsadzenia posada weterynarza miejskiego z płacą roczną w kwocie 1000 koron.

Kompetenci zechcą wnieść swoje podania należyce udokumentowane najdalej do 15. czerwca 1902 do Zarządu miasta Trembowli.

Trembowla, 29. maja 1902.

C. k. komisarz rządowy
Biedermann.

L. 55.205/II. (4596 1-3) KONKURS.

Na posadę ekspedyenta III. klasy 5 stopnia przy c. k. urzędzie pocztowym w Cle z ryczałtem na służącego 630 kor.

Podania należy wnieść najpóźniej do 15. czerwca b. r. do c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.

Z c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów dla Galicji.
Lwów, dnia 26. maja 1902.

L. 507. (4571 1-3) KONKURS.

W Akademii rolniczej w Dublanach będzie opróżnionych na szkolny 1902/3 cztery miejsce funduszowych zupełnie wolnych od wszelkich opłat.

Miejsca te nadaje Wysoki Wydział kraj. poddany austriackim, uczniom niezamężnym, pilnym, dobrze się prowadzącym i posiadającym warunki przyjęcia.

Pierwszeństwo mają posiadający świadectwa dojrzałości z wyższego gimnazjum lub z wyższej szkoły realnej

Podania na konkurs — który zosanie zamknięty z dniem 15. lipca b. r. — należy wnieść do Dyrekcji Akademii roln. w Dublanach z dołączeniem metryki chrztu, świadectwa moralności wystawionego przez władzę miejscową za czas od opuszczenia szkoły. Dyrekcji Akademii rolniczej w Dublanach.
Dublan, dnia 28. maja 1902.

L. W. 26.594/902 (4509 1-3)

Ogłoszenie konkursu.

W celu nadania jednego stypendium z fundacji księdza Jana Szafarskiego i Franciszki Ksawery Czajkowskiej, w rocznej kwocie dwustu czterdziestu (240) koron począwszy od pierwszego półrocza przyszłego roku szkolnego 1902/3 ogłasza się niniejszem konkurs.

Stypendium to przeznaczone jest dla ubogiej młodzieży płci męskiej, a mianowicie w pierwszym rzędzie dla uczniów krajowych szkół gimnazjalnych i dla takich, którzy ukończyli lub kończą wymagane wstępne nauki, zamierzają od początku najbliższego roku szkolnego 1902/3 do s kól tych uczęszczać, w drugim zaś rzędzie dla uczniów któregośkolwiek świeckiego wydziału w jednym z krajowych uniwersytetów.

Stypendium to jest w pierwszym rzędzie rodzinne, a mianowicie:

Pierwszeństwo służy krewnym fundatora, pochodzącym w prostej linii po mieczu lub po kądzieli od rodzonoego brata fundatora Józefa Szafarskiego alias Gubały, właściciela realności w Czarnym Dunajcu, syna Michała i Agnieszki z Pieczorów małżonków Szafarskich, a to wobec innych ukwalifikowanych kandydatów nawet w razie, jeżeliby byli uczniami świeckiego wydziału uniwersyteckiego.

Między krewnymi rozstrzygają lepsze noty z postępu i obyczajów.

W braku takich krewnych mogą otrzymać niniejsze stypendium synowie mieszkańców Czarnego Dunajca, między którymi znomu imiennicy fundatora, t. j. uczniowie noszący nazwisko Szafarskich mają pierwszeństwo nawet w razie jeżeliby byli uczniami świeckiego wydziału uniwersyteckiego.

Oprócz wskazanych powyżej krewnych fundatora i synów mieszkańców Czarnego Dunajca nie może nikt z fundacji niniejszej korzystać.

Pobór stypendium trwa aż do prawidłowego ukończenia studiów gimnazjalnych a następnie uniwersyteckich (na świeckim wydziale) w kraju, ewentualnie aż do uzyskania adium lub stałej płacy w służbie publicznej.

Do stypendystów nie pochodzących od wymienionego powyżej brata fundatora stosują się te postanowienia z tem ograniczeniem, że stypendium będzie im nadane tylko prowizorycznie, przez substytucję, aż do zgłoszenia się takiego uprzywilejowanego kandydata i że w razie zgłoszenia się takiego kandydata tracą stypendium na rzecz tegoż.

Prawo nadawania niniejszego stypendium służy fundatorowi, Wielmożnemu księdzu Janowi Szafarskiemu, emerytowanemu plebanowi w Sowlinach, poczta Limanowa. Podania wystosowane do Wydziału krajowego należy wnieść na ręce przełożonego władzy szkolnej (Dyrekcji Grona Profesorów) najpóźniej do 25. czerwca r. b. i załączyć do nich metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa, świadectwa szkolne za oba półrocza bieżącego roku szkolnego i dowody, iż petent pochodzi z prostej linii od wymienionego powyżej brata fundatora, a względnie, że jest synem mieszkańca Czarnego Dunajca.

Petenci, którzyby w chwili wniesienia podania nie mieli jeszcze świadectw za drugie półrocze bieżącego roku szkolnego, winni przesać je dodatkowo wprost Wydziałowi krajowemu najpóźniej do dnia 20. lipca b. r.

Z Wydziału krajowego Królestwa Galicji i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim.
We Lwowie, dnia 17. maja 1902.

L. 26.506 (4508) OGŁOSZENIE KONKURSU.

Celem nadania opróżnionego z początkiem roku szkolnego 1901/1902 jednego stypendium z funduszu naukowego w kwocie 210 kor. rocznie przeznaczonego dla młodzieży ruskiej narodowości oddającej się naukom na Wydziale prawa lub filozofii na jednym z Uniwersytetów Państwa austriackiego ogłasza się niniejszem konkurs do 15. czerwca 1902.

Ubiegający się winni przedłożyć podania swe przed upływem terminu konkursowego za pośrednictwem władzy akademickiej c. k. Namiestnictwu, i dołączyć metrykę urodzenia, świadectwo ubóstwa, świadectwo szkolne, oraz dowód frekwencji i aplikacyi co do nauk, które obecnie na c. k. Uniwersytecie odbywają.

Lwów, dnia 9. maja 1902.

C. k. Namiestnik:
Piniński.

Ч. 26.506 (4508) ОГОЛОШЕНЕ КОНКУРСУ.

В цілі надання опорожненої з початком року шкільного 1901/1902 одної стипендії з фонду наукового в квоті 210 корон річно, призначеної для молодіжи рускої народности, віддаючої ся наукам на Видділі права або філософії в однім з Університетів Держави австрійської оголошує ся сим до 15. червня 1902.

Убігаючи ся повинні предложити подання свої перед впливом речинця кон-

курсового за посередництвом влади академічної п. к. Намісництву, і долучити метрику уродження, свідоцтво убожества, свідоцтво шкільне як і довід фреквенції і аплікації по до наук, котрі тепер на ц. к. Університеті відбувають.

Львів, дня 9. мая 1902.

Ц. к. Намісник:
Півніський.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. III. 93/2 (2) (4575)

OBWIESZCZENIE.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy na wniosek c. k. Prokuratora Państwa orzekł, że zamieszczony w Nr. 120 czasopisma „Głos narodu“ z dnia 28. maja 1902 artykuł pod tytułem: „Dymisy ministra sprawiedliwości“ w ustępie od „Drowi Körberowi uśmiecha się do „na cały gabinet“ strona 1 lam 3 zawiera znamiona występku z §. 300 u. k., że zakazuje się rozszerzania tego artykułu.

C. k. Sąd krajowy, jako prasowy.
Kraków, dnia 29. maja 1902.

Bl. 121. [4535]

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Linz hat mit dem dem Erkenntnis vom 23. Mai 1902, Pr. 43/2, die Weiterverbreitung der Nummer 20 der Zeitschrift: „Linz fliegende Blätter“ vom 18. Mai 1902 wegen des Gedichtes: „Vorlesung“ nach §. 491 St. G. und Artikel V. des Gesetzes vom 17. December 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 24. Mai 1902, Pr. IX. 135/2, die Weiterverbreitung der Nr. 552 der Zeitschrift: „Il Lavoratore“ vom 21. Mai 1902 wegen der Stelle von „Non e questo il piu vergognoso“ bis „criminale deve cessare“ des Artikels: „Una maggioranza“ nach §. 300 St. G. und Art. III. des Gesetzes vom 17. December 1862, R. G. Bl. ex 1863, verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 24. Mai 1902, Pr. IX. 136/2, die Weiterverbreitung der Zeitschrift: „Il Sole“ vom 21. Mai 1902 wegen der Stellen von „Irredentismo e socialismo“ bis „soggette all Austria“ und von „D'Annunziato“ bis „nell'irredenta“ der Artikel: „Irredentismo e socialismo“ und „D' Annunziato“ nach §. 65 a St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnis vom 23. Mai 1902, Pr. V. 41/2, die Weiterverbreitung der Nr. 22 (Nachwächter) der Zeitschrift: „Der Scherer“ vom 1. Lindung 2015 (Juni 1902) wegen der Stelle unter Ueberschrift: „Ja Bauer“ auf dem Umschlage von „Erägt er z. B. einen“ bis „Weise behandelt“; wegen der Stelle mit der Aufschrift: „Lieber Scherer“ von „Im nächsten Jahre lautet“ bis „im Vorjahre zurückgeführt“; wegen des Gedichtes: „Mudach“ von „Ihr lauft in das Finstere“ bis „Freude im Herzen“; wegen des Artikels: „An Rußlands Seite“ von „Erzherzog“ bis „mag ruhig sein“; wegen der Stelle aus dem Briefkasten „R. D. Wien“ von „Vielleicht mit dem heiligen“ bis „heiligen Liguori“ nach den §§. 64 und 303 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Brunn hat mit dem Erkenntnis vom 12. Mai 1902, Pr. 28/2, die Weiterverbreitung der Nr. 21 der Zeitschrift: „Wahrheit“ vom 24. Mai 1902 wegen der Stellen von „Die österreichische“ bis „gemacht wird“ des Artikels: „Kritische Stimmen. Wer bewilligt das gemeinsame Budget?“ von „Das österreichische“ bis „zu schaffen“ des Artikels: „Zur Situation!“ nach §. 65 St. G. und nach Art. II des Gesetzes vom 17. December 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, wegen der Stelle von „Warum findet“ bis „Himmel machen“ des Artikels: „Der österreichische Thronfolger“ nach §. 64 St. G. und wegen der Stelle von „Die Hohlheit“ bis „Nichtigkeit entlarvt“ und von „Die Socialdemokraten“ bis „gemacht wird“ des Artikels: „Abgeordneten Daszynski über die neuen Militärforderungen“ nach §. 65 St. G. und Art. II. des Gesetzes vom 17. December 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Jungbunzlau hat mit dem Erkenntnis vom 24. Mai 1902, Pr. 6/2, die Weiterverbreitung der Beilage der Nr. 15 der Zeitschrift: „Straz Pोजizeri“ vom 22. Mai 1902 wegen des Artikels: „Nova pout v Boleslavi“ nach §. 303 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Neutitschein hat mit dem Erkenntnis vom 23. Mai 1902, Pr. 17/2, die Weiterverbreitung der

Nummer 21 der Zeitschrift: „Moravsko-Slezsky Duch Casu“ vom 22. Mai 1902 wegen des Artikels: „Klerikalism“ nach §§. 122 a und 303 St. G. verboten.

Bl. 122. [4536]

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Linz hat mit dem Erkenntnis vom 26. Mai 1902, Pr. 44/2, die Weiterverbreitung der Nr. 21 der Zeitschrift: „Salzburger Wacht“ vom 23. Mai 1902 wegen der Stellen von „Man spricht in Latein“ bis „der Menschen ist dieses“ und von „In einer 1713“ bis „als solche zu verehren sein“ des Artikels: „Das Wirken der Kirchenfürsten Salzburgs auf wissenschaftlichem und socialen Gebiet“ nach §§. 122 und a 303 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Budweis hat mit dem Erkenntnis vom 26. Mai 1902, Pr. 25/2, die Weiterverbreitung der Nummer 20 der Zeitschrift: „Stitny“ vom 23. Mai 1902 wegen der Stelle von „Prčina“ bis „starosty“ des Artikels: „Vojtech Maca, starosta mesta Trebone, mrtev!“ dann wegen des Artikels: „Po dnech svatojanskych“ nach §§. 300 und 303 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Rutenberg hat mit dem Erkenntnis vom 26. Mai 1902, Pr. 25/2, die Weiterverbreitung der Zeitschrift: „Labske Proudny“ vom 23. Mai 1902 wegen der Stellen im Artikel: „Vselikos“, und zwar von „Naslednik trunu“ bis „ceske penize“ und von „Ve Spanelsku“ bis „toho doklady“ nach §§. 63 und 64 St. G. verboten.

Kuratele.

L. cz. P. 400/1 (7) (4414 1-3)

Ewa Muniowa z Kopytowej umysłowo chorą uznana, kuratorem jej Jan Munio z Kopytowej mianowany.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Krosno, dnia 3. marca 1902.

L. cz. P. 166/02 (6) (4442 1-3)

Maksyma Wilczyńskiego uznano marnotrawcą, kuratorem ustanowiono Wasyla Martyniuka.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Założe, 17. marca 1902.

L. cz. P. 365/1 (4486 1-3)

Niewiadomy z miejsca pobytu Józef Miłoś z Pławia uznany został za marnotrawcę, kuratorem adw. dr. Nowaczyński.

C. k. Sąd powiatowy.
Mielec, 21. marca 1902.

L. cz. P. 53/02 (1) (4477 1-3)

Katarzynę Jo Sykisz z Udu z Horochliny uznano marnotrawcą, kuratorem dla niej ustanowiono Wasyla Kapusz zaka.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Bohorodeczany, dnia 21. kwietnia 1902.

L. cz. P. 102/2 (4) (4485 1-3)

Anna z Andryjowiczów Połatajko z Nazawizowa została uznana umysłowo chorą, kurator Jan Połatajko z Nazawizowa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Nadwórna, 6. maja 1902.

L. cz. P. 52/2 (4) (4491 1-3)

Eliasz Fiscus c. k. woźny sądowy w Sołotwinia uznany został umysłowo niedołężnym, a kuratorem ustanowiony Józef Ehrlich ze Stanisławowa.

C. k. Sąd powiat wy.
Sołotwinia, dnia 14. marca 1902.

L. cz. A. 25/2 (7) (4552 1-3)

Karol Górecki z Cieszyny umysłowo niedołężnym uznany, kuratorem Józef Górecki z Cieszyny ustanowiony.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Frysztak, dnia 9. kwietnia 1902.

L. cz. P. 23/2 () (4568 1-3)

Nykeła Jedan z Korczówki uznany został marnotrawcą, a kuratorem jego ustanowiono Jacia Jedana z Korczówki.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Żurawno, dnia 9. maja 1902.

L. cz. P. 44/2 (1) (4569 1-3)

Hawryło Żołnierz z Manast-r-a uznany został marnotrawcą, a kuratorem jego ustanowiono Mykieta Marundiaka z Manasterca.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Żurawno, dnia 12. maja 1902.

L. cz. L. 2/2 (8) (4561 1-3)

Ignacy Lesikiewicz, strażnik skarbowy w Zabrzegu uznany umysłowo chorym. Kuratorem jego ustanowiono p. Jana Sozańskiego, rewidenta kolei państwowej we Lwowie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Oświęcim, dnia 8. marca 1902.

L. cz. IV. 26/82 (19) (4563)

Nad Salomeą Piotrowską ze Skowierzyzna urodzoną 26. maja 1878 w Charzewicach przedłożono opiekę na czas nieoznaczony w myśl §. 251 ust. cyw.

C. k. Sąd powiatowy.
Rozwadow, 24. maja 1902.

L. cz. P. 304/2 (5) (4527)

Jana Oklejwicz z Drohobycza uznano obłąkanym, a kuratorem ustanowiono Józefa Szwabowicza z Drohobycza.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Drohobycz, 12. maja 1902.

L. cz. L. 12/00 (8) (4555)

Dla uznanej marnotrawcą Anny Szczepniakowej ze Zabierzowa ustanowiono kuratorem Szczepana Kołodzieja tamże.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Niepołomice, 20. maja 1902.

L. cz. P. V. 37/2 (1) (4447)

Tomasz Wisłobecki z Biłohorszczy uznany marnotrawcą, a jego kuratorem jest Kazimierz Stawarski tamże.

C. k. Sąd powiatowy S. II., Oddział V.
Lwów, dnia 12. marca 1902.

L. cz. P. X. 34/2 (3) (4523)

Baltazar Fryc uznany za marnotrawcę, kuratorem ustanowiony Józef Rysakowski w Krakowie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział X.
Kraków, 15. kwietnia 1902.

L. cz. P. 172/2 (1) (4410)

Wasyl Lubunycz z Serafiniec uznany głupkowaty, kuratorem ustanowiony Onufry Lubunycz z Serafiniec.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Horodenka, dnia 2. maja 1902.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. T. 21/2 (1) (4118 3-3)

C. k. Sąd krajowy Oddział VI. w Krakowie zarządzając na prośbę Löbla Schmerla Anisfelda postępowanie celem umorzenia rzeginionych weksli, a mianowicie:

1) Nr. 20 772 z daty Kraków 4/3 1902, za 3 miesiące od daty płatny, przez Arona Spiry wystawiony, a Chaima Gesanga w Chrzanowie akceptowany na 183 koron 90 hal. opiewający, u Arona Spiry w Krakowie płatny,

2) Nr. 20 853 z daty Kraków 5/3 1902, za 3 miesiące od daty u Löbla Karmela w Krakowie płatny, przez Reginę Jufeld wystawiony, przez Jettel Katz w Baranowie akceptowany na 85 kor. opiewający,

3) Nr. 20 837 z daty Kraków 25/3 1902 dnia 10.6 1902, u Arona Spiry w Krakowie płatny, przez Arona Spiry wystawiony, przez Jakóba Fausta w Tarnobrzegu akceptowany, na 150 kor. opiewający,

4) Nr. 19 911 z daty Kraków 11/12 1901 za 6 miesięcy od daty u Abrahama Taffeta w Krakowie płatny, przez Abrahama Taffeta wystawiony, a przez Samuela Zehn-wirtha w Pilźnie akceptowany, na 300 kor. opiewający,

5) Nr. 20 704 z daty Podgórze 12 3 1902 za 3 miesiące od daty u Dawida Infelda w Podgórzu płatny, przez Dawida Infelda wystawiony, a przez Judę Leiblera w Chrzanowie akceptowany, na 250 kor. opiewający,

6) Nr. 20 809 z daty Kraków 12/3 1902 za 3 miesiące od daty płatny, przez Romana Silberbacha wystawiony, przez Edmunda Oączewskiego w Krakowie akceptowany i u tegoż w Krakowie płatny, żyrem Jetti Silberbach zaopatrzony, na 94 kor. 46 hal. opiewający,

7) Nr. 20 777 z daty Borysław 12/3 1902 za 3 miesiące od daty u Löbla Karmela w Krakowie płatny, przez Löbla Karmela wystawiony, a Beila Heislera w Borysławiu akceptowany, na 121 kor. 98 hal. opiewający,

8) Nr. 20 800 z daty Sambor 29/1 1902, dnia 13 czerwca 1902 u Abrahama Aschera Spiry w Krakowie płatny, przez Hofstitera wystawiony, a Seliga Bergnera w Samborze akceptowany, na 252 kor. 16 opiewający,

9) Nr. 19 837 z daty Kraków 15/3 1902, za 3 miesiące od daty u akceptanta w Krakowie płatny, przez Abrahama Marguliesę wystawiony, a Seliga Frühaufa w Krakowie akceptowany, na 300 kor. opiewający,

10) Nr. 20 212 z daty Kraków, 13/1 1902, dnia 15/6 1902 u akceptanta w Krakowie płatny, przez Reginę Infeldową wystawiony, a Feliksa Łodzińskiego w Krakowie, akceptowany, na 200 kor. opiewający,

11) Nr. 20 406 z daty Kraków 5/2 1902, dnia 15/6 u akceptanta w Krakowie płatny, przez Reginę Infeldową wystawiony, a Jana Pietruchę w Krakowie akceptowany na 293 kor. 86 hal. opiewający,

12) Nr. 20 703 z daty Podgórze 11/3 1902, za 3 miesiące od daty u Dawida Infelda wystawiony, a Markusa Lejbla w Wadowicach akceptowany, na 302 kor. 74 hal. opiewający,

13) Nr. 20 854 z daty Kraków 20/3 1902, za 3 miesiące od daty u akceptanta w Krakowie płatny, przez Löbla Karmela wystawiony, a przez Marcina Dobiję w Krakowie akceptowany, na 200 kor. opiewający,

14) Nr. 20 711 z daty Podgórze 20/2 1902, dnia 20/6 1902 u A. S. Spiry w Krakowie płatny, przez A. S. Spiry wystawiony, a Szymona Mangera w Mokrzeszowie akceptowany, na 292 kor. 30 hal. opiewający,

15) Nr. 20 541 z daty Trzebinia 17/2 1902, dnia 22/6 1902 u Kalmana Liebeskinda w Krakowie płatny, przez Kalmana Liebeskinda wystawiony, a Leopolda Steinbergera w Trzebinie akceptowany, na 196 kor. 86 hal. opiewający,

16) Nr. 20 729 z daty Wielopole 24/2 1902, za 4 miesiące od daty u Mendla Grünberga w Krakowie płatny, przez Mendla Grünberga wystawiony, a Izraela Mellera w Wielopolu akceptowany, na 116 koron opiewający,

17) Nr. 20 788 z daty Kraków 24/2 1902, za 4 miesiące od daty u Pinkusa Birnbauma w Krakowie płatny, przez Pinkusa Birnbauma wystawiony, u Mozesa Badnera w Kalwarii akceptowany, na 294 kor. 60 hal. opiewający,

18) Nr. 19 985 z daty Kraków 25/3 1902, za 3 miesiące od daty u J. Buchnerowej w Krakowie płatny, przez J. Buchnera wystawiony, a Salamona Teichesa w Borysławiu akceptowany, na 186 kor. 05 hal. opiewający,

19) Nr. 20 757 z daty Sambor 31/1 1902 u Anny Gelb w Krakowie dnia 25/6 1902 płatny, przez Annę Gelb wystawiony, a Esterę Grauer w Samborze akceptowany, przez Pinkusa Birnbauma w Krakowie żyrowany, na 62 kor. opiewający,

20) Nr. 20 829 z daty Kraków 25/3 1902 za 3 miesiące od daty u akceptanta w Krakowie płatny, przez Helenę Gleitzmann wystawiony, a Salamona Taffeta w Krakowie akceptowany, na 248 kor. 94 hal. opiewający,

21) Nr. 20 z daty Chrzanów 18/2 1902, u akceptanta w Chrzanowie płatny, przez Kalmana Li-beskinda wystawiony, a Izaka Wienera w Chrzanowie akceptowany, na 600 kor. opiewający,

22) Nr. 20 728 z daty Kraków 16/2 1902 za 4 miesiące od daty u Mendla Grünberga w Krakowie płatny, przez Mendla Grünberga, a Mendla Brandmanna w Radomyślu akceptowany, na 180 koron 92 hal. opiewający,

23) Nr. 20 467 z daty Kraków 6/2 1902, dnia 16 6 1902 u akceptanta w Krakowie płatny, przez Reginę Jufeld wystawiony, J. Joela Holzera w Krakowie akceptowany, na 200 kor. opiewający,

24) Nr. 20 751 z daty Trzebinia 13/3 1902, dnia 17/6 1902 u J. R. Rosenfelda w Krakowie płatny, przez Józefa N. Silberfelda wystawiony, a Selaję Grossa w Trzebinie akceptowany, na 200 kor. opiewający,

25) Nr. 19 982 z daty Kałusz 17/12 1901 za 6 miesięcy od daty u J. Buchnera w Krakowie płatny, przez J. Buchnera wystawiony, a Majera Pressera w Krakowie akceptowany, na 150 kor. opiewający,

26) Nr. 20 737 z daty Kraków 13/3 1902, dnia 18/6 1902 u akceptanta w Krakowie płatny, przez Kalmana Liebeskinda wystawiony, a Abrahama Sterna w Krakowie akceptowany, na 350 kor. opiewający,

27) Nr. 20 617 z daty Chrzanów 21/3 1902, dnia 22 6 1902 u R. Zuckera w Krakowie płatny, przez Reginę Zucker wystawiony, a Leisera Grajowera w Chrzanowie akceptowany, na 120 kor. opiewający,

28) Nr. 20 823 z daty Podgórze 20/3 1902, za 3 miesiące od daty u akceptanta w Krakowie płatny, przez Mendla Frankla wystawiony, a A. S. Spiry w Krakowie akceptowany, na 300 kor. opiewający,

29) Nr. 19 984 z daty Bolesław 20/12 1901 za 6 miesięcy od daty u J. Buchnera w Krakowie płatny, przez J. Buchnerową wystawiony, a Jakóba Blumenthala w Bolesławiu akceptowany, na 163 koron opiewający,

30) Nr. 20 846 z daty Maków 20/3 1902, za 3 miesiące od daty u Kalmana Liebeskinda wystawiony, a Dawida Gutglasa akceptowany, na 200 kor. opiewający — za-wiadania każdego, komu na tem zależy może, że powyższe weksle po upływie 45 dni od dnia ich płatności czyli ad 1) od 4/6 1902, ad 2) od 5/6 1902, ad 3) od 10 6 1902, ad 4) i 12) od 11/6 1902, ad 5), 6) i 7) od 12/6 1902, ad 8) od 13/6 1902, ad 9), 10),

11) od 15/6 1902, ad 13), 14), 28), 29), 30) od 20/6 1902, ad 15) i 27) od 22/6 1902, ad 16) i 17) od 24/6 1902, ad 18) 19), 20) od 25/6 1902, ad 21) od 25/6 1902, ad 22) i 23) od 16/6 1902, ad 24) i 25) od 17/6 1902, ad 26) od 18/6 1902 na ponowne żądanie prosiącego za umorzone uznane zostaną, jeżeli w ciągu tego czasu nikt żadnych praw do tych weksli w tut. sądzie nie zgłosi.

Kraków, dnia 23. kwietnia 1902.

L. cz. T. V. 7/2 (1) (4470 2-3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu ogłasza, że na wniosek e. k. Starostwa w Borszczowie wdrożonym zostaje w myśl §. 10 ust. z 16. lutego 1883 L. 20 Dz. p. p. postępowanie celem ustalenia dowodu śmierci Semena czyli Romana Szuparskiego.

Kuratorem jego u tanawia się dra Łuczakowskiego adw. w Tarnopolu.

Semen Szuparski, syn s. p. Wasyla i i Zofii Szuparskich właścian z Germakówki tamże około roku 1870 urodzony, został w roku 1890 wzięty do wojska do ułanów, a odbywszy następnie w Tarnopolu trzyletnią służbę powrócił do wsi rodzinnej, poczem po upływie jednego roku udał się do Czerniowiec gdzie w roku 1896 na publicznym placu miał nagłą śmiercią umrzeć.

Wszystkich, którzyby o życiu i miejscu zamieszkania Semena czyli Romana Szuparskiego mieli wiadomość wzywa się, by o tem kuratora lub Sąd tutejszy w przeciągu trzech miesięcy od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu licząc zawiadomili, gdyż inaczej po wysłuchaniu stron na wyniki dowodu, uznają się dowód śmierci zaginionego za ustalony.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV. Tarnopol, dnia 10. maja 1902.

L. cz. T. 6 2 (1) (4373 2-3)

C. k. Sąd obwodowy w Wadowicach wdraża postępowanie względem uznania za umorzoną zaginionej książeczki kasy oszczędności miasta Białej Nr. 19576 na kwotę 12676 kor. 51 hal. i na imię Bronisławy Filar opiewającej i wzywa każdego ktoby powyższą książeczkę posiadał aby takową tutejszemu sądowi w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu w Gazecie Lwowskiej okazał — po bezskutecznym bowiem upływie tego terminu wydanym zostanie co do tej książeczki na ponowne żądanie Bronisławy Filar lub jej prawonabywców orzeczenie umorzenia stanowe.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV. Wadowice, dnia 16. maja 1902.

L. cz. A. 15/2 (3) (4381 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Pruchniku podaje do wiadomości, że na dniu 5. września 1901 w umarł bez rozporządzenia ostatniej woli Krzysztof Kozłowski z Królestwa polskiego rodem w Tyniowicach zamieszkały.

Ponieważ osoby, którym dziedziczenia prawo po tymże zmarłym przysługuje nie są znane, przeto wzywa się je by w przeciągu roku od dnia dzisiejszego licząc przy wykazaniu swych praw do spadku się oświadczyły gdyż inaczej spadek ten tylko tym, co się w tym czasie zgłosi i tytuł dziedziczenia wykażą przyznany zostanie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Pruchnik, dnia 7. maja 1902.

L. cz. T. 31/2 (2) (4448 2-3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie Oddział VII. wdraża na prośbę p. Jetty Hüttner postępowanie amortyzacyjne co do weksla z daty Lwów 3. stycznia 1902 opiewającego na kwotę 480 kor. płatnego we Lwowie w sześć miesięcy od dnia wystawienia przez prosiącą na własne zlecenie wystawionego a przez Władysława Kuczewskiego i Teresę Trenczyńską przyjętego i wzywa każdego posiadacza rzeczowego weksla, aby takowy w przeciągu 45 dni licząc od dnia zapadłości weksla sądowi tutejszemu przedłożył względnie prawa swe niego wykazał, albowiem w razie nieprzedłożenia rzeczony weksel po upływie wyżej określonego terminu jako umorzony uznany zostanie.

Lwów, dnia 21. maja 1902.

(4498 2-3)

Obwieszczenie.

P. dr Leon Czeszer wpisany został z dniem 17. maja 1902 na listę adwokatów z siedzibą we Lwowie.

Z Wydziału Izby Adwokatów.

Lwów, dnia 17. maja 1902.

(4499 2-3)

Obwieszczenie.

P. dr Edmund Ludwik dw. im. Kaleta wpisany został z dniem 17. maja 1902 na listę adwokatów z siedzibą w Zabłotowie.

Z Wydziału Izby Adwokatów.

Lwów, dnia 17. maja 1902.

(4497 2-3)

Obwieszczenie.

P. dr Dawid Luft adwokat we Lwowie zamierza przedsiédlć się z dniem 9. lipca 1902 do Chodorowa.

Z Wydziału Izby Adwokatów.

Lwów, dnia 17. maja 1902.

Ч. спр. Т. 12/2 (2) (4370 2-3)

На вносене В. О. Петра Янкевича гр. кат. пароха в Ганусівцях впроваджує ся поступоване амортизаційне що до украденої в марцо 1902 з каси церковної в Ганусівцях щадничої книжочки виставленої через касу ошадности міста Станиславова дня 6. марта 1902 на 200 кор на імя „Церков в Ганусівцях“ з застереженням, що сказана квота може бути піднята за представленим приволоєня з гр. кат. Уряду парохіяльного в Ганусівцях.

Взиває ся протє пощадич поміноєної книжочки щадничої щоби свої права до тої книжочки найдалше в протягу 1 року, 6 тижднів і 3 днів від хвилі послідного оголошеня сего едикту в „Часописи Львівській“ в тугейшій Суді окружній зголосили.

Ц. к. Суд окружній, Відділ IV. Станіславів, дня 24. цвітня 1902.

L. cz. T. 24/2 (2) (4573 1-3)

C. k. Sąd krajowy cywilny Oddział VII we Lwowie wdraża na prośbę Leizera Griffa postępowanie amortyzacyjne co do kwitu depozytowego wydanego przez Kasę krajową we Lwowie z dasy 30. października 1899 opiewającego na 100 kor. w gotówce i na srebrną rentę państwową Nr 675689 z kup od 1. stycznia 1900 płatnymi na 200 koron złożonych przez Leizera Griffa jako wadium do oferty wniesionej na dzierżawę prawa poboru krajowych owlat konsumcyjnych w okręgu sądowym Ottynia i wzywa każdego posiadacza wyżej wymienionego kwitu depozytowego, by tenże kwit w przeciągu 1 roku, 6 tygodni i 3 dni licząc od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu w Gazecie Lwowskiej tutejszemu Sądowi przedłożył, względnie swe prawa do niego wykazał, albowiem po bezskutecznym upływie tego terminu powyż wymieniony kwit depozytowy jako umorzony uznany zostanie.

Lwów, dnia 10. maja 1902.

L. cz. hip. 173/2, 2255/1, 426/00, 3641/1

(4438)

Nieobezytnym 1) Magdy Iwaniszyn z Tarnawki, 2) Parański Wyspińskiej z Piszczatyniec, 3) Piotrowi Nyczkowi z Szuparek i 4) Ilkowi Kuryłowiczowi przedtem w Szyszkwicach mają być doręczone uchwały tabularne ad 1) z 21. grudnia 1900 l. hip. 3356/00 dozwalająca wpisu w whl. 173 gm. Tarnawka, ad 2) z 26. marca 1900 l. hip. 742 dozwalająca wpisu w whl. 82 gm. Piszczatyniec, ad 3) z 3. marca 1901 l. hip. 426/00 dozwalająca wpisu w whl. 894 gm. Szuparka, ad 4) z 28. czerwca 1900 l. hip. 1856/00 dozwalająca wpisu w whl. 111 gm. Szyszkwice.

Kuratorami dla strzeżenia praw ustanowiono ad 1) Hryńka Michasiów z Tarnawki, ad 2) Jana Chadańskiego z Piszczatyniec, ad 3) Prokopa Paładjczuka z Szuparki, ad 4) Nataraego Osadczuka z Szyszkwic.

Kuratorowie zastępywać mają nieobezytnych, dopokąd się w sądzie nie zgłoszą lub pełnomocników nie ustanowią.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Berszczów, dnia 17. maja 1902.

L. cz. C. III. 58/2 (1) (4564)

Przeciw Janowi Skoczka, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do e. k. sądu powiatowego w Ropczycach przez Jędrzeja Skoczka pozew o zniesienie współwłasności realności lwb. 20 ks. gr. gm. Czarna

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya do ustnej rozprawy na dzień 18. czerwca 1902 o godz. 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw Jana Skoczka, ustanawia się p. dra Lewandowskiego, adw. w Ropczycach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Jana Skoczka w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Ropczyce, dnia 22. maja 1902.

L. cz. C. III. 67/2 (1) (4556)

Przeciw Franciszkowi Pawluśkiewiczowi niewiadomemu z pobytu wniósł Franciszek i Katarzyna Batkiewiczze pozew o wystawienie dokumentu zdolnego do intabulacji.

Na pozew ten wyznaczono audyencyę do rozprawy na 18. czerwca 1902 o godz. 9 rano.

Dla pozwanego ustanowiono adw. dra Kohna kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki pozwany w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Nowy Targ, dnia 13. maja 1902.

L. cz. C. III. 50/2 (4557)

Przeciw Franciszkowi Parze synowi Józefa z Białki obecnie niewiadomemu wniosła Maryanna Para z Białki do tut. sądu pozew o 400 kor.

Wyznacza się audyencyę do ustnej rozprawy na 27. czerwca 1902 o godz. 10 przed południem.

Celem strzeżenia praw pozwanego, ustanawia się adw. dra Popiela w Nowym Targu kuratorem.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Nowy Targ, dnia 25. maja 1902.

L. 62 541. OBWIESZCZENIE

e. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 29. maja 1902 l. 21.885 dotyczące się weterynaryskopolicyjnych zarządzeń pod przywozu świń z Węgier i Krocacyi-Slawonii do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.

Z powodu zawleczenia pomoru do tutejszego obszaru, zakazuje e. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych przywozu świń z powiatu sądowego Hagy-Halmágy (komitat Arad) na Węgrzech do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.

Nadto na podstawie zarządzenia wydanego przez e. k. Starostwo w Lussin zakazany jest z powodu pomoru przywóz świń do tutejszego obszaru z granicznego powiatu Cirkvenica (komitat Modruš-Rieka).

Natomiastżnosi się wydany zakaz przywozu świń z powiatów sądowych Hajdu-Böszörmény i Hajdu-Nánas (komitat Hajdu), Makovicza (komitat Sáros), Cseceza, Kiszuczua-Ujhely (komitat Trencsén na Węgrzech.

Zniesienie zakazu przywozu świń z powiatu Hajdu-Böszörmény nie narusza obowiązującego na mocy istniejącej ugody według art. I. ustępu 2. rozporządzenia ministeryalnego z 22. września 1899 (Dz. u. p. Nr. 179) aż do czterdziestego dnia po wygaśnięciu zarazy zakazu przywozu świń z gminy Hajdu-Nánas (komitat Hajdu), która była zapowietrzona pomorem, jakoteż z gmin sąsiednich. Co się podaje do powszechnej wiadomości odnośnie do rozporządzenia e. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 15., 22. i 27. maja 1902 L. 19.448, 20.738 i 21.530, ogłoszonych tutejszemi obwieszczeniami z 16., 23. i 28. maja 1902 L. 56 561, 59 5 9 i 61 761 („Gazeta Lwowska“ z 22., 25. i 31. maja 1902 Nr. 115, 118 i 122).

Powyższe zarządzenia wchodzą natychmiast w wykonanie.

Z e. Namiestnictwa. Lwów, dnia 30. maja 1902.

L. cz. D. h. 1324/1 (4452)

Dla niewiadomej z miejsca pobytu Matrony Danilów w sprawie Abrahama Schrage w Wierzblanach przeciw niej o intabulację prawa własności ma być doręczoną uchwała z dnia 5. lipca 1901 l. cz. 949/1, która zezwala się na podstawie umowy o ustępstwo z daty Busk 17. sierpnia 1894 l. cz. 6990 z planem z daty Kamionka 13. listopada 1896 tus. uchwały z 31. maja 1901 IV. 17/87 (7) i poświadczenia z dnia 31. maja 1901 IV. 17/87 (7) na podzielenie na karcie A. ciała whl. 364 ks. gr. Wierzblany na imię s. p. Dmytra Pałygi wpisanego p. grt. 194/1 na p. grt. 194/1, 194/3, pgrt. 661 na pgrt. 661/1, 661/2, pgrt. 662 na pgrt. 662/1, 662/2, 2 900/1 na pgrt. 2900/1, 2900/3, 2900 4, 2900 5, 2900 6 i 2900/7, a następnie na wydzielenie z tego samego ciała hipotecznego,

1) pgrt. 194/3, 661/1, 662/1, 704, 954, 2229/2 i 2230 utworzenie dla tych parcel w tej samej księdze nowego ciała w osobnym wykazie hipotecznym l. 838 i intabulację prawa własności takowego na rzecz Abrahama Schrage.

2) pgrt. 2836 6, 2900, 1 2900/6 utworzenie dla tych parcel w tej samej księdze nowego ciała w osobnym wykazie hip. l. 839 przeniesienie do takowego wpisów karty B. szerepowego wykazu i intabulację prawa własności 5/7 części tego nowego ciała hipotecznego na rzecz Abrahama Schrage.

Ponieważ niewiadomo, gdzie Matrona Danilów przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jej praw, kuratora w osobie p. Cypryana Kondratów, wójta w Wierzblanach.

Tenże kurator zastępywać będzie Matronę Danilów w rzeczonyj sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Busk, dnia 27. marca 1902.

Firmy.

L. cz. Firm 389/2 XVII. 40/94. (4511)

Wykreślenie firmy. Wykreślono — w rejestrze dla firm pojedynczych. Siedziba firmy: Kraków. Brzmienie firmy: „A. Schwartz“. Przedmiot przedsiębiorstwa: Skład spirytyusu w Krakowie. Z powodu zaniechania interesu. Kraków, 16. maja 1902.

L. cz. Firm. 94/2 (4451)

Ogłoszenie. C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Samborze uwidocznia w rejestrze dotyczącym firmy Samborskiego Towarzystwa handlowego ustąpienie członka Dyrekcji Antoniego Guttera, oraz wybór ks. Franciszka Rabeja w Samborze na członka Dyrekcji, a Mikołaja Sawaryna na zastępcę dyrektora. C. k. Sąd obwodowy, Oddział V. Sambor, dnia 10. maja 1902.

L. cz. Firm. 6 2 Spółka I. 119 (4471)

Wpis firmy spółkowej. Wpisano — do rejestru dla firm spółkowych. Siedziba firmy: Spytkowice. Brzmienie firmy: „Heinrich & Erich Hess“. Przedmiot przedsiębiorstwa: dzierżawa stawów w Spytkowicach. Forma spółki: jawna spółka. Spółnicy osobności odpowiedzialni (G.): Henryk Hess dzierżawca dóbr w Bestwince i Eryk Hess dzierżawca dóbr w Zaborzu. Upoważniony do zastępstwa: każdy ze spółników z osobna. Podpis firmy (F. Z.): Pod brzmieniem firmy własnoręczny podpis któregośkolwiek spółnika. Data wpisu: 28. marca 1902.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II. Wadowice, dnia 22. marca 1902.

L. cz. Firm. 357 2 Stow. II. (33) (4539)

OBWIESZCZENIE. C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie, ogłasza że wpisano w rejestrze handlowym dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie „Towarzystwo zaliczkowe w Brzesku stowarzyszenie zarejestr. z nieograniczoną poręką“, że na ogólnem zwyczajnem zgromadzeniu w Brzesku w dniu 27. lutego 1902 odbytem zmieniono częściowo statut tego stowarzyszenia z dnia 18. kwietnia 1883 w następujący sposób, że do ważności zobowiązania w obec osób trzecich potrzeba podpisu dwóch członków Dyrekcji, że publiczne ogłoszenia stowarzyszenia umieszczane będą w jednym z dzienników krajowych. Kraków, dnia 16. maja 1902.

Ч. спр. Фірма. 69/2 Стов. II. 630 (4372)

Ц. к. Суд окружній яко гандлевий Відділ II. в Станіславові оголошає що поручає ведучому реєстр для Товариств щоби при фірмі „Хлопський Банк в Калуші“ вислав що на загальнім зборі членів в Калуші дня 28. лютого 1902 відбутім вибрані вітали членами Дирекції на протях трох літ в місце попередних др Іван Куровець, яко управляючий директор, О. Николой Струтинський, яко касиєр і Антон Гарасимів, яко контрольор, Антоан Левицького, яко заступника управляючого директора, Василя Шербатюка, яко заступника касиєра і Івана Водняка, яко заступника контроліора, всі в Калуші заміскали.

Станіславів, дня 5. цвітня 1902.

G. Zl. Firm. 414 Ges. III. 248 (4504)

Eintragung einer Gesellschaftsfirmen. Eingetragen wurde — in das Register für Gesellschaftsfirmen: Sitz der Firma: Lemberg. Firmawortlaut: Jacob Morgenstern & Bruder. Betriebsgegenstand: Handel mit Damen und Kinderwäsche. Gesellschaftsform: offene Gesellschaft. Persönlich haftende Gesellschafter (G): Jacob Morgenstern und Moritz Morgenstern, Pfaidler in Wien. Zweigniederlassung (Zw. N.): in Lemberg der in Wien mit der Firma: gleichen Namens bestehenden Hauptniederlassung. Vertretungsbefugt: jeder der beiden Gesellschafter selbständig. Firmazeichnung (F. Z.): eigenhändige Namensfertigung unter dem Firmawortlaut. Datum der Eintragung: 2. Mai 1902. K. k. Landes- als Handels-Gericht Abtheilung IV. Lemberg, am 2. Mai 1902.

Doniesienia prywatne.

Topolnica

w powiecie starosamborskim

stacja klimatyczna w podgórzu karpackim, w kotlinie malowniczej o powietrzu górskim i lasowym, z orzeźwiająca kąpielą rzeczna; w pensjonacie całe utrzymanie i mieszkanie.

Adres: Rudnicki, Topolnica, p. Łopuszanka-chomina.

Najlepsze i najbardziej polecenia godne
są dzisiaj

Kosiarki, Żniwiarki i Wiazalki „Buckeye“

fabryki Aultman, Miller & Co w Akron, Ohio, U. S. A. — Zalety: nader prosta konstrukcja, najlepszy materiał, najstaranniejsze wykonanie, zupełne zrównoważenie, dlatego lekki, spokojny pochód i zupełne wyzyskanie siły pociągowej.

Wyłączne zastępstwo na Galicyę i Bukowinę
oraz Składy komisowe posiada

Związek handlowy Kólek rolniczych w Krakowie ul. Piłarska 4, we Lwowie ul. Kopernika 2.

Wszystkie maszyny i części zapasowe na składzie. Polskie ilustr. katalogi darmo i opłatnie.

Obwieszczenie.

Walne Zgromadzenie Towarzystwa Zaliczkowego w Tyrawie wołoskiej stowarzyszenie zarejestrowane z potrójną odpowiedzialnością ograniczoną zwołane na dzień 5. maja 1902 nie odbyło się dla braku dostatecznej ilości członków i wskutek tego zwołuje się niniejszem

Drugie Ogólne Zgromadzenie

tegoż Towarzystwa na dzień 3. czerwca 1902 o godzinie 10 przed południem które się odbędzie w Sanoku w domu pod lk. 236 Rynek, i na które się wszystkich do głosowania uprawnionych członków uprasza, z tem że zgromadzenie to bez względu na ilość obecnych członków i liczb reprezentowanych przez nich wkładek udziałowych prawomocne uchwały powziąć może.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Dyrekcji i czynności za rok 1901.
2. Sprawozdanie Rady nadzorczej co do udzielenia Dyrekcji absolutorium.
3. Wnioski co do rozdziału czystego zysku.
4. Wnioski co do zmiany statutu tegoż Towarzystwa Zaliczkowego z daty Sanok dnia 24. sierpnia 1893.
5. Ewentualne wnioski członków.

Tyrawa wołoska, dnia 13. maja 1902.

Hersz Langsam dyrektor.

Abraham Arm zastępca prezesa.

„NEKTAR“

Skład w Wiedniu, VI., Webgasse 28.

Towarzystwo dla handlu i składów herbaty Braci K. i C. Popow w Moskwie.

C. i k. nadworni dostawcy Austro-Węgier. Dostawcy dworu cesarsko-rosyjskiego.
Nadwornych dostawców Ich królewskich Mości, króla: Grecyi, Szwecyi i Norwegii, Belgii i Rumunii.

Grand Prix
najwyższe odznaczenie na
wystawie w Antwerpii 1894 r.

Złoty medal, w roku 1892.
Grand Prix w r. 1900,
najwyższe odznaczenie na wystawach powszechnych w Paryżu.

Złoty medal
najwyższe odznaczenie na
wystawie w Sztokholmie
1897 r.

CENNIK.

Ceny w koronach za jedną paczkę rosyjsk. wagi (1 funt ros. = 410 gram)

Waga paczki w funt. ros.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	herbata z Ceylonu
1/1	15.20	11.—	10.—	9.—	8.20	7.60	6.70	5.80	5.20	4.30	6.70
1/2	7.60	5.50	5.—	4.50	4.10	3.80	3.35	2.90	2.60	2.15	3.35
1/4	3.80	2.75	2.55	2.25	2.05	1.90	1.70	1.45	1.30	1.10	1.70
1/8	—	—	—	—	1.05	0.95	0.85	0.75	0.65	0.55	0.85

Przy odbiorze za 20 koron, transport i opakowanie bezpłatnie.

SKŁAD MEBLI

firmy stolarskiej istniejącej od roku 1842

BOLESŁAWA HASZCZYŃSKIEGO

we Lwowie, ulica Teatralna Hezba 1,

poleca Szanownej Publiczności

Urządzenia pokoi bawialnych, jadalnych i sypialnych, meble tapicerowane gięte i żelazne, łaskawe zamówienia rzetelnie wykonuje się pod przystępnymi warunkami.

Uczni do nauki stolarstwa poszukuje się.

LICYTACYA.

W Lwowskim akc. Zakładzie Zastawniczym

przy ul. Karola Ludwika 1. 3, I. piętro

odbędzie się

9. czerwca 1902 od godz. 10 rano

sprzedaż licytacyjna zastawów z terminem zapadłości do

10. marca 1902, oznaczonych Nr. od 13.103 do 54.842.

Sprzedawane będą przedmioty ze złota, srebra i szlachetnych kamieni, zegarki, broń myśliwska, platery etc.

Zwykle czynności biurowe będą w dniu tym zawieszane.

Dyrekcya.

IWONICZ.

Zakład zdrojowo-kąpielowy i klimatyczny w Galicyi

(stacja kolei Iwonicz).

Szczawy sódno-jodowo-bromowe i żelazisto-jodowo-bromowe.

Połączenie górskie około 600 metr. nad p. m.

Zakład otoczony 600 morgowym szpilkowym lasem.

Środki lecznicze: kąpiele solankowo-jodowo-bromowe, borowinowe, iglikowe, galicyjskie, elektryczne. Hydroterapia w osobnym Zakładzie, masaż, gimnastyka lecznicza, kąpiele rzeczne.

Wskazania: Żolty (scrofuloza) we wszystkich postaciach, choroby kobiece, gołota, dna, kiła, choroby kości, skóry i w ogóle wszystkie choroby wymagające przyspieszenia i pobudzenia odnowy materji.

Urządzenie zakładu wzorowe, mieszkanie wygodne, elektrycznie oświetlone, woda do picia źródłana ze skały bijąca, Msza św. codziennie w kaplicy zakładowej. Wykład na muzyka.

Poczta i telegraf w zakładzie.

Lekarze zakładowi I. Dr. Józef Wernicki ze Lwowa.

II. Dr. Julian Staniszewski s Krakowa.

Lekarze wolno praktykujący Dr. Salomon Steuber i Dr. Weigel ze Lwowa.

Dla wygodności gości Zakład utrzymuje na stacji kolejowej „Iwonicz“ spedytora B. Sezon kąpielowy od 20. maja do końca września. W 1-szym sezonie do 20. czerwca i w 3-cim od 20. sierpnia mieszkanie znacznie tańsze.

(Uwolnienia od taksy na mocy świadectwa ubóstwa udziela się tylko w 1-szym i 3-cim sezonie.)

Zamówienia na mieszkania, wodę mineralną, sól, ług i namuł przyjmuje i wszelkie wyjaśnienia udziela

Dyrekcya Zakładu zdrojowo-kąpielowego w Iwoniczu.

Pierwsza węgiersko-galicyjska kolej żelazna.

L. 21.676/902

(4501 1—)

Ogłoszenie.

Wydanie nowego arkusza do Obligacji pierwszeństwa pierwszej węgiersko-galicyjskiej kolei żelaznej emisji z r. 1887.

Drugi arkusz kuponów do Obligacji pierwszeństwa pierwszej węgiersko-galicyjskiej kolei żelaznej emisji z dnia 5. września 1887 będzie wydawała c. k. Kasa główna austriackich kolei państwowych we Wiedniu I. Elisabethstrasse Nr. 9, począwszy od 1. lipca 1902 roku. Arkusz ten składać się będzie z 30 kuponów (Nr. 31 z 1. stycznia 1903 włącznie do Nr. 60 z 1. lipca 1917) i z talonu.

Nowe arkusze kuponów, wydawać się będzie po ściągnięciu talonów, znajdujących się w rękach stron.

Talony te należy składać po ułożeniu ich w porządku arytmetycznym z dwoma wykazami wypełnionymi w całej osnowie i zaopatrzonymi podpisem.

Jeden z tych wykazów z urzędowym potwierdzeniem otrzymanym składający napowrót.

Za zwrotem tego wykazu i zapotwierdzeniem na tymże wydane nowe arkusze kuponów w czasie z góry oznaczonym.

Druki wykazów wydaje c. k. Kasa główna austr. kolei państwowych bezpłatnie.

Wiedeń, w maju 1902.

Rada zawiadawania

Zakład zdrojowo-kąpielowy
MORSZYN obok Stryja
 sezon od 1. czerwca do 15. września.
 Nowe urządzenia. Nowe łazienki.

Ogłoszenie.

W dobrach Łoszniów, powiecie trembowelskim, należących do fundacji ś. p. Wiktora hr. Baworowskiego, jest do wdzierżawienia młyn wodny o 4 kamieniach na rzece Czarnie, na lat 6 od 24. czerwca 1902.

Oferty należy wnosić do 15. czerwca 1902 w kancelaryi Zarządu dóbr fundacyjnych w Myszkowicach. Warunki kon-
 aktowe przejrzeć można w tejże kancelaryi Zarządu dóbr.

Marjówka

Sanatorium i Zakład wodoleczniczy
 pod Lwowem.

Przyjmuje chorych od 15. maja. Obok dawniej już istniejących znakomych urządzeń, wprowadzono w tym roku leczenie reumatyzmu i t. d. mulem Fango z Battagli, urządzono sale do nauki chodzenia tabetyków metodą dr. Frenkla z Heiden w Szwajcaryi i urządzono kąpiele gazowe.

Szczególne opisy i wszelkich wyjaśnień udziela dr. Józef Zakrzewski, kierownik i współwłaściciel Zakładu, Lwów, Akademicka 28.

REDAKCJA

Tygodnika Mód i Powieści

wspaniale ilustrowanego pisma dla kobiet

Rozszerzyła objętość pisma — Wprowadziła ważne ulepszenia w dziale mody

Dołącza do każdego numeru oprócz arkuszy strojów kobiecych, także

Kolorowaną planszę mód

oraz niezależnie od arkuszy z krojami i wzorami robót kobiecych

Formę z bibułki

(ilekroć moda przyniesie zasadniczą zmianę w kroju sukien).

Ma rubryka: „Poradnik dla kobiet“ objęcie: Informacje z dziedziny higieny; Dział pedagogiczny; Informacje dotyczące pracy dostępnej kobiecie; Dział technologii gospodarskiej i przemysłu domowego, wreszcie część kulinarną. Dział literacki: Belletrystykę; Sprawozdania krytyczne; Ruch umysłowy; Kwestye społeczne; Postęp wiedzy; Kroniki miesięczne i obszernie korespondencye.

Prenumeratę przyjmuje

Główna Ekspedycja Tygodnika Mód i Powieści
 we Lwowie, Pasaż Hausmana 9.

Warunki prenumeraty:

we Lwowie:		w Galicji z przesyłką:	
kwartalnie	3 kor. — hal.	kwartalnie	3 kor. 60 hal.
półrocznie	6 kor. — hal.	półrocznie	7 kor. 20 hal.
rocznie	12 kor. — hal.	rocznie	14 kor. 40 hal.

Numerata okazowe i prospekta wysyła gratis Ekspedycja.

Janów stacya klimatyczna

położona w uroczej miejscowości.

W bliskości Lwowa, wśród rozległych lasów nad stawem 800 morg. Hotel z komfortem urządzony, w willach obok hotelu różne pomieszkania, łazienki stawowe, łódzie wiosłowe i żaglowe. Lekarz, apteka, urząd telegraficzny i pocztowy w miejscu. Czytelnia, fortepian, bilard, kręgielnia. gry towarzyskie, kawiarnia w hotelu.

Od 15. maja do 15. września w niedzielę i święta

Koncert muzyki wojskowej.

Pomiędzy Lwowem i Janowem codziennie kursują 3 pociągi, w niedzielę i święta 4 pociągi, a cena biletów tam i nadwrot III. klas. 41 ct. II. klas. 82 ct., które uprawniają w dni powszednie do jazdy ze Lwowa pociągami tylko popołudniowymi, w niedzielę zaś i święta wszystkimi pociągami.

Na spłaty miesięczne po 2 kor.

SZEKSPIR

dzieła w 10 tomach w tłumaczeniu Koźmiana, Paszkowskiego, Porębowicza, Kasprowicza, Langiego, Rossowskiego w ozdoney płóciennej oprawie

po cenie niższej 20 kor.

Zamawiać można w Księgarni Polskiej we Lwowie.

Po zapłaceniu pierwszej raty dostaje się całe dzieło.

KTO CHCE PIĆ DOBRĄ HERBATĘ NIECH ŻĄDA:
HERBATY Z RĄCZKĄ

Monopol herbata
 z „Rączką“

zawsze świeża i doskonała.

Przez bezpośrednie stosunki z rynkami w Londynie i w Chinach nabywa się tanio.

Transport w całych wagonach i zbyt w kraju największy.

Po cenach oryginalnych prawie wszędzie do nabycia, proszę tylko żądać „Herbatę z Rączką“, a gdzie nie ma proszę pisać wprost do

Magazynu Juliusza Grossego
 w Krakowie, Rynek, pałac Spiski.

KANTOR WYMIANY

Lwowskiej Filii

Banku galic. dla handlu i przemysłu

został przeniesiony do nowo urządzonego lokalu w parterze (ul. Jagiellońska l. 3) gdzie również przeniesiono

Oddział wekslowy.

Pierwotnie w parterze znajdujący się

Oddział wkładkowy

został napowrót do tego samego lokalu przeniesiony.

MELOMAN

miesięcznik muzyczno-nutowy

święcony nowościami muzycznymi swojskich i zagranicznych kompozytorów

Prospekta wysyła gratis i franco, Ekspedycja „MELOMANA“ Lwów, Pasaż Hausmana Nr. 9. — Prenumeratę przyjmują także wszystkie księgarnie.

„Meloman“ rozpowszechnia tylko wyborowe nowości muzyczne, transkrypcje operowe, kompozycje salonowe, utwory na 4 ręce, do śpiewu, na skrzypce oraz tańce.

Utwory rozmaitego stopnia trudności, opalcowane, nadające się do zastosowania w celach pedagogicznych i do gry salonowej. Daje rocznie około 200 stronnie nut dużego formatu. Na treść numeru składa się 4 — 5 utworów na fortepian i jeden do śpiewu lub na skrzypce. Każdy utwór drukuje się w oddzielnej okładce.

Niezależnie od utworów swojskich, Redakcja, w miarę ukazywania się wartościowych nowości zagranicznych, podaje takowe niezwłocznie; tym sposobem wydawnictwo to stanowić będzie: bibliotekę wyborowych utworów muzycznych, uniejętnie wybranych i dostępnych pod względem trudności dla najszerszego ogółu, interesującego się dobrą muzyką.

Cena prenumeraty: we Lwowie i na prowincyi z przesyłką pocztową: kwartalnie 2 zł. (4 kor.), półrocznie 4 zł. (8 kor.), rocznie 8 zł. (16 kor.).

Ekspedycja „Melomana“ dla Galicji:

Sokołowskiemu biuro dzienników we Lwowie Pasaż Hausmana 9. Komplet z roku zeszłego nabywać można o ile zapas starczy po cenie 8 zł. (16 kor.)

